



Pryzmat

Pismo informacyjne Politechniki Wrocławskiej

Nr 141

kwiecień 2001





VII WROCLAWSKIE TARGI KSIĄŻKI NAUKOWEJ

21–24 marca 2001
Politechnika Wroclawska



Oficyna Wydawnicza
Politechniki Wrocławskiej

VII Wrocławskie Targi Książki Naukowej

Wrocławskie Targi Książki Naukowej odbyły się w tym roku już po raz siódmy. W dniach 21-24 marca gromadziły 63 wystawców. Jak zawsze jest to przede wszystkim spotkanie wydawców z oficyn akademickich, choć uczestniczą w nim i duże firmy działające na tym trudnym polu. W dziedzinie publikacji naukowych nie można liczyć na masowego czytelnika, a skromny potencjał ekonomiczny małych wydawnictw dodatkowo utrudnia prowadzenie długofalowej polityki. Wrocławskie targi są tradycyjnym forum omawiania istniejących przeszkód, ale i poszukiwania rozwiązań. Jednym z pomysłów jest uatrakcyjnienie wyglądu książki, o co od lat walczy się przyznając nagrody w **konkursie na najtrafniejszą szatę edytorską książki naukowej**.

W tym roku jury pod przewodnictwem prorektora PWr dr inż. Ludomira Jankowskiego wybrało następujące spośród zgłoszonych do konkursu 104 publikacji:

– w kategorii nauk humanistycznych: *Ornamenta Silesiae. Tysiąc lat rzemiosła artystycznego na Śląsku* pod red. Marii Starzewskiej, wyd. Muzeum Narodowe we Wrocławiu, Wrocław 2000

– w kategorii nauk ścisłych: książkę Przemysława Kiciaka *. Podstawy modelowania krzywych i powierzchni. Zastosowania w grafice komputerowej*, proj. okładki i stron tytułowych: Anna Ludwicka, WNT W-wa 2000

– w kategorii nauk technicznych: książkę Jarosława Szóstaka *Fale i anteny*, proj. okładki Dariusz Litwiniec WKiŁ W-wa 2000

– w kategorii książki popularnonaukowej: pracę zbiorową *Encyklopedia dla wszystkich. Matematyka*, proj. okładki i stron tytułowych Paweł G. Rubaszewski, WNT W-wa 2000 (na zdjęciu 2, str. II: Prorektor L. Jankowski wręcza nagrodę pani dyrektor Anieli Topulos z WNT. Obok stoją pani dyr. Halina Dudek z Oficyny Wy-

dawniczej PWr i red, Piotr Kieraciński z „Forum Akademickiego”)

Wyróżniono ponadto sześć publikacji:
– Krzysztof Pomian, *Wenecja w kulturze europejskiej*, przygotowanie do druku: Andrzej Peciak, opr. graf.: Jerzy Durakiewicz (Wyd. UMCS, Lublin 2000)

– *Złota Księga. Wydziału Prawa i Administracji* pod red. Jerzego Stelmacha i Wacława Uruszczaaka, proj. okładki: Jacek Szczerbiński (Wyd. UJ, Kraków 2000)

– Zygmunt Jamroży „Beton i jego technologie”, proj. okładki i stron tytułowych: Sebastian Stachowski, (Wyd. Nauk. PWN W-wa-Kraków 2000)

– Heliodor, *Opowieść etiopska o Theagenesie i Charikleji*, pod red. Haliny Oszmiańskiej. Tłumaczenie, wstęp, przypisy: Sylwester Dworacki, proj. okładki i stron tytułowych: Ewa Wąsowska (Wyd. Nauk. UAM w Poznaniu, Poznań 2000)

– Marek R. Ogiela *Podstawy kryptografii*, proj. okładki i strony tytułowej Beata Barszczyńska-Wojda (Wyd. AGH, Kraków 2000)

– Roman Stanisław Ingarden, *Roman Witold Ingarden. Życie filozofa w okresie toruńskim (1921-26)*, proj. graf. okładki i części ilustracyjnej: Sylwia Leonard i Robert Guzik (Wyd. UMK, Toruń 2000)

W odbywającym się podczas targów **konkursie czytelniczym** zwyciężyła książka PWN *Chemia organiczna*, której autorem jest John McMurry.

Organizatorzy przygotowali wiele imprez towarzyszących: seminaria, spotkania z autorami, wykłady i dyskusje.

• Duże szanse na doprowadzenie do ciekawych, praktycznych wniosków wiązały się z **seminarium „Przyszłość dystrybucji książki w Polsce”**, na które zaproszono przedstawicieli hurtowni „Matras” z Katowic i „Akademii Klon” z Warszawy. Ku zaskoczeniu organizatorów przybyli na nie

Dokończenie na stronie 25



Kto wygląda przez te okna?

Szanowni Państwo,

Wiosna raczej nas nie rozpieszcza, ale mimo wszystko mamy nadzieję, że śnieg i wiatr nie popsują nikomu Świąt Wielkanocnych.

Nasza okładka zaprasza do spojrzenia w górę, ponad sprawy codzienne. Można wtedy czasem zachwycić się rzeczami niezwykłymi i wyjątkowymi, jak ów wykusz, który mieści się... no właśnie, czy wszyscy wiedzą gdzie?

W numerze znajdą Państwo informacje o niecodziennych zdarzeniach, do których należy zaliczyć z pewnością otwarcia budynku (F-4).

Odbyły się aż dwa posiedzenia Senatu. Dorobiliśmy się trojga stypendystów FNP spośród młodych pracowników nauki. Przydałyby się jeszcze cztery obiekty UFO nad Politechniką, ale to może następnym razem.

Tymczasem grono uczonych mężów naszej Uczelni poszerzyło się o kolejnego doktora honoris causa. Ten zaszczytny tytuł nadała Politechnika Szczecińska prof. Zdzisławowi Bubnickiemu.

Odnawiamy też tej wiosny ożywioną aktywność kulturalną. Koncerty, wystawy i inne atrakcje są w części inspirowane jubileuszami: bieżącym – wrocławskiej Akademii Rolniczej i przyszłym – Uniwersytetu Wrocławskiego. Może wśród zapowiedzi znajdą Państwo coś dla siebie.

Zachęcamy do lektury.

Redakcja

Fot. Krzysztof Mazur

Pryzmat

Pismo Informacyjne
Politechniki Wrocławskiej

Politechnika Wrocławska
Wybrzeże Wyspiańskiego 27
50-370 Wrocław

Skład redakcji: Maria Kiszka (red.nacz.),
Adam Kisielnicki, Maria Lewowska, Hanna Waškowska
Redakcja mieści się w bud D-5, pok. 2, 3 i 22
tel.320-22-89 (red.nacz.) i 320-21-17, telefax 320-27-63
e-mail: pryzmat@wtm.ite.pwr.wroc.pl

<http://www.pwr.wroc.pl/politechnika/pryzmat/>

Opr.graf.,red. techniczna, DTP, skład i łamanie: Adam Kisielnicki
Druk: Drukarnia Oficyny Wydawniczej PWr Nakł. 1500 egz.



R O Z M A I T O Ś C I

BIURO FESTIWALU NAUKI

Uchwałą Kolegium Rektorów Wrocławia i Opola powołano Biuro Dolnośląskiego Festiwalu Nauki. Kierować nim będzie mgr Elżbieta Płoszczańska-Radoch (UWr). Zadaniem tej międzyuczelnianej jednostki jest koordynacja działań szkół wyższych Wrocławia dotyczących organizacji Festiwalu Nauki. Biuro powołane zostało dla wspierania działań koordynatora Festiwalu. Funkcję tę pełni od trzech lat prof. Aleksandra Kubicz z Instytutu Biochemii i Biologii Molekularnej UWr. Jej zastępczynią została prof. Kazimiera Wilk z Wydziału Chemii Politechniki Wrocławskiej.

Bazę lokalową dla Biura (przy ul. Uniwersyteckiej 19/20) i jej utrzymanie zapewnia Uniwersytet Wrocławski, a wynagrodzenie kierownika Biura pokrywane będzie z funduszy uczelni reprezentowanych w Kolegium.

*„Przegląd Uniwersytecki”,
miesięcznik UWr, marzec 2001 r.*

**WROCŁAWIANIE
W ZESPOLE DS. NAGRÓD
PREZESA RADY MINISTRÓW**

Premier Jerzy Buzek wręczył 12 marca nominacje 26 członkom *Zespołu ds. Nagród Prezesa Rady Ministrów za wyróżnione rozprawy doktorskiej habilitacyjne oraz za osiągnięcia naukowe i naukowo-techniczne*. W skład zespołu wchodzi specjaliści różnych dziedzin z piętnastu uczelni i placówek naukowych z całej Polski. W gronie tym znalazło się czworo naukowców z Wrocławia: prawnik prof. Marek Bojarski i historyk prof. Wojciech Wrzesiński z Uniwersytetu Wrocławskiego, prof. Jerzy Kowalski z Akademii Rolniczej i dziekan Wydziału Górniczego PWr prof. Monika Hardygóra.

Nagrody Prezesa Rady Ministrów są przyznawane w dniu Święta Niepodległości.

Zespół rozpatruje wnioski o nagrody zgłoszone przez jednostki naukowe. Wcześniej są one opiniowane przez odpowiednie komitety naukowe PAN.

STUDIA WIRTUALNE

Jak informuje *„Przegląd Uniwersytecki”* (nr 3/2001, marzec 2001 r.). W ramach trzyletniego toku studiów jesienią tego roku na Uniwersytecie w Nysie rozpocznie się kształcenie na kierunku *Zarządzanie informacją i komunikacją*. Wirtualna uczelnia jest jedynym w skali europejskiej polskim projektem finansowanym w Euroregionie Nysy

przez Politechniki z Liberca (Czechy) i Wrocławia oraz Szkołę Wyższą Zittau/Görlitz z Saksonii. Około czterdziestu naukowców z tych uczelni pracowało od 1997 roku nad uzgodnieniem treści nauczania. Obecnie będą je przekazywać studentom w języku angielskim korzystając także z drogi elektronicznej. Studenci spędzą po roku na każdej uczelni, a na zakończenie studiów uzyskają stopień „bachelor”.

Bliższe informacje na temat uczelni dostępne są pod adresem internetowym: www.hs-zigr.de.

JUBILEUSZ UMK

Uniwersytet Mikołaja Kopernika w Toruniu obchodził jubileusz 55-lecia. Konferencja Rektorów Uniwersytetów Polskich w specjalnej uchwale wyraziła wielkie uznanie dla osiągnięć tej wielce zasłużonej dla rozwoju nauki i kultury uczelni. Stanowią one o jej wysokiej pozycji w polskiej nauce i szkolnictwie wyższym.

„Przegląd Uniwersytecki”, marzec 2001 r.

**DOKTORAT H.C.
NA AKADEMII ROLNICZEJ**

7 kwietnia na Akademii Rolniczej odbyła się uroczystość nadania doktoratu honoris causa tej uczelni prof. Józefowi Leibetsederowi z Wiednia.

Ten profesor Uniwersytetu Medycyny Weterynaryjnej w Wiedniu i były rektor tej uczelni (1994-2001) i doktor honoris causa pięciu uniwersytetów, jest wybitnym specjalistą w zakresie jakości i higieny pasz i produktów zwierzęcych oraz fizjologii żywienia. Należy do licznych austriackich towarzystw naukowych. Pełni też funkcję eksperta wielu firm i instytutów naukowych z Europy i Ameryki, a także redaktora i członka wielu kolegów redakcyjnych czasopism naukowych. Jest też przedstawicielem państw regionu bałkańskiego w różnych komitetach Unii Europejskiej.

Badania prowadzone przez prof. Leibetsedera łączą problematykę żywienia zwierząt z żywieniem człowieka, wyjaśniają zaburzenia metaboliczne u zwierząt modelowych, a także prowadzą do rozwiązania praktycznych problemów żywienia występujących w Austrii i innych krajach europejskich.

Dzięki dużemu zaangażowaniu prof. Leibetsedera wrocławski Wydział Medycyny Weterynaryjnej został członkiem organizacji VetNEST, a jego pracownicy biorą udział w międzynarodowej współpracy.

KRÓTSZY SEMESTR NA AR

W związku ze zmniejszeniem dotacji MEN za ubiegły rok Senat Akademii Rolniczej we Wrocławiu postanowił skrócić semestr ćwiczeń do 14 tygodni.

*„Głos Uczelni”,
pismo AR we Wrocławiu, kwiecień 2001 r.*

**DOKTORAT
HONORIS CAUSA DLA PAPIEŻA**

29 stycznia na Uniwersytecie im. Adama Mickiewicza w Poznaniu rozpoczęło się postępowanie w sprawie nadania doktoratu honoris causa papieżowi Janowi Pawłowi II. UAM jest czwartą uczelnią w Polsce (po Katolickim Uniwersytecie Lubelskim, Uniwersytecie Jagiellońskim i Akademii Górniczo-Hutniczej), która wystąpi o ten zaszczyt.

„Przegląd Uniwersytecki”, marzec 2001 r.

TANIE PROJEKTY BADAWCZE

W roku 2001 wysokość kosztów projektu badawczego, poniżej której wnioski są oceniane przez sekcje KBN bez kierowania do recenzentów, wynosić będzie 20.000 zł.

ERRATA

• W 139 numerze „Pryzmatu” (luty 2001 r.) informowaliśmy o zawartej umowie o współpracy pomiędzy Politechniką Wrocławską a Państwową Wyższą Szkołą Zawodową w Legnicy.

W tekście znalazły się błędne informacje dotyczące Państwowej Wyższej Szkoły Zawodowej w Legnicy. Kształci ona obecnie w sześciu (a nie – jak podaliśmy – w trzech) specjalnościach (administracja publiczna, służba publiczna, zarządzanie przedsiębiorstwem, administrowanie ochroną środowiska, zarządzanie inżynierskie oraz inżynieria komputerowa). W październiku – po uzyskaniu zgody MEN – PWSZ w Legnicy zamierza uruchomić kolejne dwie specjalności: organizację i zarządzanie w turystyce i rekreacji oraz służby socjalne.

JM Rektor PWSZ w Legnicy prof. dr hab. Stanisław Dąbrowski jest dyrektorem Instytutu Służb Publicznych, a nie – jak podaliśmy – Instytutu Administracji Publicznej.

• W sprawozdaniu z lutowego posiedzenia Senatu („Pryzmat” nr 140) pominięto nazwisko dr hab. inż. W.A. Sokalskiego (W-3) jako osoby ponownie mianowanej na stanowisko profesora nadzwyczajnego.

Przepraszamy.



Z S E N A T U

XVIII POSIEDZENIE SENATU

(29.03..2001 r.)

Senat uczcił pamięć zmarłego doc. dr hab. **Alojzego Rutkowskiego**, którego postać przypomniał dziekan Wydz. Chemicznego prof. **H.Górecki**.

• Wyrażono zgodę na mianowanie na stanowisko profesora zwyczajnego trzech pracowników Wydziału mechanicznego: prof. dra hab. inż. **Romualda Będzińskiego**, prof. dra hab. inż. **Dionizego Dudka** i prof. dra hab. inż. **Eugeniusza Rusińskiego**.

• Zaopiniowano też pozytywnie wnioski o ponowne mianowanie na stanowisko profesora nadzwyczajnego dr hab. inż. **Hanny Suchnickiej** (Wydz. BliW) i dra hab. inż. **Jana Surygały** (Wydz. Chemiczny).

• Zatwierdzono (57:0:0) opinię opracowaną przez prof. **Z.Bubnickiego** nt. dorobku i osiągnięć prof. **Jerzego Seidlera**, którego doktorat h.c. jest przygotowywany przez AGH.

• **Zatwierdzono następujące wnioski o nagrodę Ministra Edukacji Narodowej**

Nagrody indywidualne

Wydział Chemiczny

• prof. dr hab. inż. **Paweł Kafarski** – za osiągnięcia naukowe w zakresie własności biologicznych kwasów aminofosforowych, Wydział Elektryczny

• prof. dr hab. inż. **Henryk Markiewicz** – za dwie książki: „Zagrożenia i ochrona od porażen w instalacjach elektrycznych”, Wydawnictwa Naukowo-Techniczne, Warszawa 2000 oraz „Instalacje elektryczne”, Wydawnictwa Naukowo-Techniczne, wydanie II zmienione, Warszawa 2000,

Wydział Informatyki i Zarządzania

• dr hab. **Mieczysław Moszkowicz**, prof. nadzw. PWr – za podręcznik „Strategia przedsiębiorstwa okresu przemian”, Polskie Wydawnictwa Ekonomiczne, Warszawa 2000,

Wydział Mechaniczny

• dr hab. inż. **Bronisław Choroszy** – za podręcznik „Technologia maszyn”, wyd. Oficyna Wydawnicza PWr, Wrocław 2000.

Nagrody zespołowe

Wydział Chemiczny

• dr inż. **Marek Bryjak**, dr inż. **Irena Gancarz**, dr hab. inż. **Jacek Pigłowski**, dr inż. **Gryzelda Poźniak**, mgr inż. **Teresa Trelińska-Wlazlak**, dr inż. **Andrzej Trochimeczuk** – za cykl publikacji na temat chemicznej i fizycznej modyfikacji polimerów,

Wydział Elektroniki

• prof. dr hab. inż. **Krzysztof Tchoń**, dr hab. inż. **Ignacy Dulęba**, dr inż. **Robert**

Hossa, dr inż. **Alicja Mazur**, dr inż. **Robert Muszyński** – za podręcznik „Manipulatory i roboty mobilne: Modele, planowanie ruchu, sterowanie”, wyd. Akademicka Oficyna Wydawnicza PLJ, Warszawa 2000,

• dr hab. inż. **Andrzej Francik**, prof. nadzw., dr inż. **Tadeusz Gudra**, dr inż. **Ryszard Klempous**, dr hab. inż. **Zbigniew Kowalski**, prof. nadzw., prof. dr hab. inż. **Marek Kurzyński**, dr inż. **Janusz Pieńkowski** – za podręcznik „Wybrane zagadnienia informatyki i elektroniki medycznej” wyd. Oficyna Wydawnicza PWr, Wrocław 2000

Wydział Informatyki i Zarządzania

• dr hab. **Stefan Chanas**, prof. nadzw. PWr, dr **Paweł Zieliński** – za cykl publikacji o programowaniu liniowym i sieciowym przy nieprecyzyjnych danych,

Wydział Mechaniczny

• dr hab. inż. **Piotr Dudziński**, prof. nadzw. PWr wraz z zespołem – za opracowanie „Nowej generacji układ jezdny pojazdów z gąsienicami elastomerowymi”.

• **JM Rektor** poprosił do głosu prof. **Andrzeja Hałasa** (I-25), by zaprezentował argumenty za przekształceniem Instytutu Techniki Mikrosystemów w Wydział Elektroniki Mikrosystemów i Fotoniki. Mówca podkreślił jednomyślną uchwałę RW Elektroniki i ustalone przez nią zasady współdziałania w okresie przejściowym. Jako argumenty za odejściem z W-4 podał, że instytut czuje się „ciałem obcym” i że traci studentów na rzecz innych kierunków. Instytut ma 8 profesorów tytularnych i 10 doktorów habilitowanych, ubiega się w CK o uprawnienia habilitacyjne. Kadra 11 pracowników I-25 będzie wystarczająca do obsługi administracji wydziałowej. Wzrost kosztów utrzymania jednostki wynikający z zamiany dodatków dyrektorskich na dziekańskie to zaledwie 11.700 zł rocznie. W tajnym głosowaniu pracownicy I-25 poparli wniosek (83,2% głosów „za” przy 90,7% frekwencji).

Prof. **E.Kubica** (Sen. Komisja ds. Statutu i Regulaminów) powiedział, że wymogi formalne zawarte w §14.2, §14.3, §14.4 i §15.2, choć trudno obecnie przesądzić o możliwościach samodzielnego prowadzenia dydaktyki na kierunku Elektronika i Telekomunikacja.

Prof. **J.Zwoździak** w imieniu Sen Komisji ds. Finansowych nie zgłosił zastrzeżeń do wniosku.

Przewodniczący Sen. Komisji ds. Dydaktyki prof. **J.Biernat** poinformował, że komisja proponowała poddać pod dyskusję

nazwę nowego wydziału i jego sytuację finansową (było to później przedmiotem prac innych komisji). Wynik głosowania w komisji: 7:0:3.

Prof. **M.Hardygóra** (Sen. Komisja ds. Finansowania Badań Naukowych) stwierdziła, że po dyskusjach z prof. **B.Licznemskim**, prof. **J.Zdanowskim** i dr. **J.Markowskim** udzielono wnioskowi poparcia (2 głosy wstrzymujące).

Senacka Komisja ds. Studenckich, jak poinformował dr **A.Grzegorzczak**, głosowała 9:0:1 przy 2 osobach nieobecnych.

Poparcia wnioskowi udzielili zaproszeni na posiedzenie Senatu prof. **T.Więckowski** (I-28), prof. **E.Rafajłowicz** (I-6) i dr **J.Markowski** (I-25). Odczytano też pozytywną opinię nieobecnego na posiedzeniu prof. **J.Kocha**, który postuluje m.in., by „zacząć dyskusję nad strukturą uczelni, która trwa od 40 lat”. Prof. **H.Hawrylak** przypomniał, że w okresie powojennym powstała pewna liczba jednostek, w tym wydziałów, które nie doczekały dzisiejszych czasów.

Prof. **L.Jacak** przedstawił szereg zastrzeżeń do proponowanej zmiany organizacyjnej:

– Od ostatniego wniosku w tej sprawie nie nastąpiły nowe fakty, a sytuacja naukowa I-25 objawia się spadkiem ilości publikacji zagranicznych.

– Odchodzenie studentów można uznać za wyraz ich swobodnej decyzji, której trudno się przeciwstawiać, zwłaszcza wobec sytuacji na rynku pracy.

– Termin „fotonika” występujący w proponowanej nazwie instytutu mieści się raczej w profilu innego wydziału. Czy nowy wydział będzie mógł kształcić na tej specjalności?

– Powołanie nowego wydziału będzie nieobojętne dla całej uczelni. Elektonicy zwiększą swoją reprezentację w Senacie, w którym i tak trwa przeciąganie zbyt krótkiej koldry. Będą popierać wydziałowe inwestycje (np. budowę nowego piętra budynku C). Zatem w tej sprawie powinny się też wypowiedzieć inne wydziały.

Prof. **J.Biernat** (dziekan W-4) wyjaśnił, że wydział prowadzi politykę decentralizacji finansowania i mimo przyznanej mu kategorii B radzi sobie.

Prof. **T.Luty** poparł inicjatywę stworzenia nowego wydziału.

Prof. **J.Zdanowski** stwierdził, że choć zarzuca się jego instytutowi partykularyzm,

Dokończenie na stronie 6



Z S E N A T U

Dokończenie ze strony 5

rzeczywistość jest odwrotna: jest krzywdzono – choć nie drastycznie. Co do inwestycji dla W-4, pozostaje on w tyle za WPPT, SJO, Wydziałami Mechaniczno-Energetycznym, Mechanicznym, Elektrycznym i WCTT. Teraz należy się coś Elektronice.

Na pytanie prof. **P.Kafarskiego** o adekwatność nazwy „fotonika” prof. **B.Licznarski** podkreślił znaczenie tych zagadnień dla dzisiejszej telekomunikacji.

Przeprowadzono głosowanie wymagające kwalifikowanej większości (do poparcia potrzebne 2/3 z pełnego składu Senatu, tj. 45 głosów „za”).

Komisja skrutacyjna (**E.Zysnarska, B.Ginter, A.Tarczewski**) stwierdziła, że wynik 42:9:5 (oraz 2 nieważne głosy) powoduje odrzucenie wniosku.

Prof. **A.Hałas** zapowiedział, że zwolennicy powołania wydziału wkrótce powrócą do wniosku.

- Senat zatwierdził regulamin Centrum Biomonitoringu, Biotechnologii i Ochrony Ekosystemów Dolnego Śląska (43:0:4). Prof. **E.Kubica** (Sen. Komisja ds. Statutu i Regulaminów) stwierdził, że Centrum nie będzie prowadziło działalności gospodarczej, a środki, którymi będzie dysponowało, będą własnością PWr lub AR. Kierownik Centrum prof. **M.Kochman** zapowiedział rozwój kontaktów z Akademią Medyczną i Uniwersytetem Wrocławskim oraz zaprosił na organizowane I Sympozjum.

Dr **A.Grzegorzczak** zalecił, aby tworzone w przyszłości regulaminy uwzględniały sposób rozwiązywania jednostki.

- Prof. **J.Zdanowski** przedstawił propozycje zmian w regulaminie studiów doktoranckich. Wynikają one z decyzji MEN o rozpowszechnieniu w Internecie ogólnopolskiej informacji nt. studiów doktoranckich. Dla spełnienia wymogów formalnych proponuje się powołanie Środowiskowego Studium Doktoranckiego afiliowanego przy WPPT. Prowadzi to do zmian zapisu punktów 2,3,13 i 24.

Prof. **E.Kubica** (Sen. Komisja ds. Statutu i Regulaminów) uznał proponowane zmiany za odpowiednie.

Senat przyjął je (47:0:0).

- Prof. **A.Radosz** i mgr **K.Galińska** przedstawili dokument „Współpraca międzynarodowa PWr w 2000 r.” opracowany przez Dział Współpracy Międzynarodowej. Prof. **A.Radosz** omówił udział PWr w programach europejskich, a profesorowie **T.Luty** i **J.Koch** wypowiedzieli zdania na temat znaczenia

udziału naukowców w V. Programie Ramowym. Zgłoszono też kilka uwag szczegółowych, w tym – o potrzebie krytycznej oceny zgłaszanych przez pracowników przynależności do organizacji międzynarodowych (np. takich jak N.Y.Academy of Sciences, przynależność do której jest tylko kwestią pieniędzy – oby nie płaconych z konta uczelni).

- Odpowiadając na interpelację prof. **P.Kafarskiego** prorektor **L.Jankowski** przedstawił koszty związane z selektywnym zbieraniem makulatury. Uczelnia musiałaby dopłacać do pojemników, transportu itd. Trzeba też uwzględnić, że część makulatury jest zagospodarowywana przez pracowników. Zapowiedział jednak postanowiono eksperymentalnie wystawić kilka pojemników w obrębie głównego kampusu.

- Dr **A.Grzegorzczak** poprosił o wyjaśnienie:

- czy wprowadzenie skróconego do 14 tygodni semestru ma trwały charakter i czym jest uzasadnione?

- czy wzięto pod uwagę uboczne skutki uboczne skutki takiej decyzji, a to: pogorszenie jakości kształcenia i dodatkowe obciążenie nauczycieli akademickich bez rekompensaty finansowej?

- **JM Rektor** zachęcił do lektury zamieszczonego w „Pryzmacie” materiału dotyczącego Matury 2002 i omówił najnowsze wydarzenia z tej dziedziny.

- Prof. **J.Biernat** poprosił o naprawienie zniszczonej nawierzchni koło D-1.

Następne posiedzenie zaplanowano na 19 kwietnia, godz. 14.00. (mk)

NADZWYCZAJNE XIX POSIEDZENIE SENATU

(10.04..2001 r.)

JM Rektor przedstawił senatorom swoją decyzję zawieszającą wykonanie uchwały Senatu PWr nr 273/18/1999-2002 (o nieprzekształceniu Instytutu Techniki Mikrosystemów w Wydział Elektroniki Mikrosystemów i Fotoniki). Uzasadnił ten krok naruszeniem ważnego interesu uczelni, czyli odwołał się do §36 ust.1, pkt. 9 Statutu PWr. Jednocześnie wniósł tę uchwałę na posiedzenie Senatu, gdyż zawieszane decyzje mogą być odrzucone przez Senat w ciągu dwóch tygodni większością 3/4 głosów przy udziale co najmniej 2/3 jego statutowego składu.

Wśród uczestników debaty zarysowały się dwa stanowiska sprowadzające się do kwestii, czy nieodrzuć decyzji **JM Rektora**, a zatem zgoda na zawieszenie uchwały nr 273/18/1999-2002 jest tożsama z przy-

jęciem uchwały o treści odwrotnej. Zatem czy zawieszenie decyzji Senatu oznacza powrót do stanu sprzed głosowania, czy też – jak uważa **JM Rektor** – oznacza powołanie wydziału.

Przeciwko tej ostatniej tezie był prof. **R.Grząślewicz** wskazujący na sprzeczność proponowanej interpretacji z §6.2c Statutu mówiącym o kwalifikowanej większości potrzebnej do przekształcania wydziałów. Podobne stanowisko reprezentowali prof. **J.Szafran**, prof. **P.Kafarski** i dr **J.Górniak**.

Zwolennicy koncepcji rektorskiej podkreślali, że rektor powinien mieć prawo przeprowadzania decyzji wbrew senatowi (prorektor **J.Zdanowski**) oraz że wniosek przypadł tylko 9 głosami (prorektor **L.Jankowski**)

Przedstawiono także pośrednią propozycję, jaką była reasumpcja głosowania (inż. **A.Tarczewski**, prof. **M.Piekarski**). Dr **J.Górniak** wyraził jednak pogląd, że w istniejącej sytuacji formalnej musi się odbyć głosowanie nad zawieszoną uchwałą, podkreślił przy tym, że kluczowa jest kwestia, co oznacza jego wynik.

W rezultacie tajnego głosowaniu komisja (**E.Zysnarska, B.Ginter, A.Tarczewski**) stwierdziła, że spośród 54 głosujących 16 osób głosowało za utrzymaniem uchwały nr 273/18/1999-2002, 30 osób poparło przeciwne stanowisko, 5 osób wstrzymało się od głosu, zaś 3 głosy były nieważne.

JM Rektor poinformował, że w wyniku głosowania powołany został Wydział Elektroniki Mikrosystemów i Fotoniki. (mk)

Zarządzenia, Okólniki, Ogłoszenia

W ostatnim czasie ukazały się następujące zarządzenia wewnętrzne i pisma okólnie:

- **Zarządzenie wewnętrzne 7/2001** z dnia 30.03.2001 r. w sprawie sprzedaży lokali mieszkalnych należących do Politechniki Wrocławskiej;

- **Zarządzenie wewnętrzne 8/2001** z dnia 9.04.2001 r. dotyczące zmian w Zarządzeniu Wewnętrznym 27/99 w sprawie zawierania umów cywilno-prawnych;

- **Zarządzenie wewnętrzne 9/2001** z dnia 10.04.2001 r. w sprawie zmian w Regulaminie Studiów Doktoranckich na Politechnice Wrocławskiej wprowadzonego Zarządzeniem Wewnętrznym 23/98;

- **Pismo okólnie 6/2001** z dnia 30.03.2001 r. w sprawie warunków i trybu uzyskiwania okularów korygujących wzrok przez pracowników Politechniki Wrocławskiej pracujących na stanowiskach pracy z monitorami ekranowymi.



Wspomnienie

Alojzy Rutkowski

29.03.1937 – 21.03.2001



W dniu 21 marca 2001 r. zmarł docent dr hab. inż. Alojzy Rutkowski, były pracownik Instytutu Chemii i Technologii Nafty i Węgla Politechniki Wrocławskiej.

Urodził się 29 marca 1937 roku w Trokach na Wileńszczyźnie. W 1946 r. przyjechał z matką do Wrocławia, ojciec zginął w czasie wojny. W 1956 r. ukończył Technikum Chemiczne we Wrocławiu, po czym podjął studia na Wydziale Chemicznym naszej Politechniki. W czasie studiów specjalizował się w technologii przerobu ropy naftowej i po obronie pracy dyplomowej w 1961 r. uzyskał tytuł magistra inżyniera. W tym samym roku podjął pracę naukowo-dydaktyczną w Katedrze Technologii Nafty i Paliw Płynnych.

Rada Naukowa Wydziału Chemicznego Politechniki Wrocławskiej w 1969 r. nadała mu na podstawie pracy doktorskiej „Badania nad pierwszym stopniem hydrokrakingu odbenzynowanej ropy romaszkńskiej z użyciem chmielnicznego iłu bentonitowego jako katalizatora suspensoidalnego” stopień doktora nauk chemicznych, a w 1974r. na podstawie pracy „Uwodornienie ekstraktów węglowych” stopień doktora habilitowanego nauk chemicznych w zakresie technologii chemiczno-organicznej. W 1974 roku został powołany na stanowisko docenta w Instytucie Chemii i Technologii Nafty i Węgla.

Głównym obszarem zainteresowań naukowych docenta Alojzego Rutkowskiego była przeróbka ciężkich frakcji węglowodorowych pochodzenia naftowego i węglowego. On to zapoczątkował pionierskie prace w dziedzinie upłynniania węgla. Wiedzę w tej dziedzinie pogłębiał w czasie na-

ukowych wyjazdów zagranicznych: pierwszego siedmioletniego w 1970 r. do U.S. Bureau of Mines i czteromiesięcznego w 1976 r. na Carbondale University.

Był autorem lub współautorem 115 zdokumentowanych prac, w tym 68 publikacji, a także autorem dwu monografii „Hydrokraking i hydroodsiarczanie pozostałości ropnych” (Wrocław 1974) i „Hydrokraking destylatów naftowych” (Wrocław 1980) oraz współautorem książki „Procesy wodoro- wowe w przemyśle rafineryjno-petrochemicznym” (WNT Warszawa 1980). Badania naukowe prowadził we współpracy z Ośrodkiem Badawczo-Rozwojowym Przemysłu Rafineryjnego i Petrochemicznego w Płocku i Głównym Instytutem Górniczym w Wyrach-Mikołowie. Był współautorem i współrealizatorem instalacji pilotowej do hydrokrakingu ciężkich frakcji ropy naftowej w OBR MZRiP w Płocku.

Pracę naukową potrafił łączyć z działalnością dydaktyczną i organizacyjną na rzecz Instytutu, pod jego kierunkiem wykonano wiele prac dyplomowych, był promotorem trzech rozpraw doktorskich. W latach 1972–1975 był redaktorem naczelnym Wydawnictw Naukowych i Dydaktycznych w Instytucie Chemii i Technologii Nafty i Węgla, w okresie 1978–1981 Zastępcą Dyrektora Instytutu ds. Kształcenia Kadry Naukowej.

Wyróżniającymi cechami charakteru docenta Rutkowskiego były niezmiernie pasja poznawcza, ciekawość świata, życzliwość dla ludzi. Wszystkie te cechy łączył w pracy badawczej i dydaktycznej. Na przełomie roku 1979 i 1980 pracował jako wykładowca w College of Science Uniwersytetu w Mosulu w Iraku. W rok później, pod koniec 1981 roku podjął pracę w Rivers State University of Science and Technology w Port Harcourt w Nigerii, gdzie w latach 1982-1984 był kierownikiem Katedry Inżynierii Chemicznej i Petrochemicznej Wydziału Inżynierii (head of Department of Chemical and Petrochemical Engineering, Faculty of Engineering). W czasie pracy za zagranicą utrzymywał żywy kontakt ze swoim współpracownikami i uczniami, pomagając niejednokrotnie w rozwiązaniu problemów naukowych i badawczych.

W styczniu 1985 r. w drodze powrotnej ze Świąt Bożego Narodzenia w Polsce do pracy w Nigerii doznał rozległego wylewu krwi, który uniemożliwił Mu dalszą pracę naukową i dydaktyczną i zmusił do przejścia na rentę inwalidzką.

Zmarł 21 marca 2001r. Pogrzeb odbył się 29 marca 2001r. na Cmentarzu Osobowickim we Wrocławiu.

Chociaż od ponad piętnastu lat docent Alojzy Rutkowski nie brał czynnego udziału w życiu naukowym i dydaktycznym Instytutu, nie został zapomniany przez kolegów, współpracowników i swoich wychowanków. Niejednokrotnie w tym okresie w różnych sytuacjach mówiliśmy „gdyby Lolek był z nami, byłoby łatwiej”. Nieraz stwierdzaliśmy, że los jest niesprawiedliwy, została przerwana świetnie zapowiadająca się kariera naukowa, wyłączony z życia zawodowego został Człowiek, dla którego poznanie wiedzy było najwyższym imperatywem, straciliśmy życzliwego i niezadroszczącego nikomu niczego Kolegę. Wiadomość o Jego odejściu na wieczną służbę przyjęliśmy z głębokim smutkiem i żalem.

Koleżanki i koledzy



Z PRAC RADY GŁÓWNEJ SZKOLNICTWA WYŻSZEGO

Informacje, komentarze, refleksje

SZUFLANDIA

Ministerstwo Nauki, znane powszechnie pod nazwą Komitetu Badań Naukowych, wyemitowało ostatnio projekt nowych zasad oceny parametrycznej jednostek naukowych, a tym samym również nowych zasad kategoryzacji tych jednostek. Zgodnie z projektem kategoryzację przeprowadzać się będzie teraz wg zasady wprowadzonej w końcu XIX w. przez Pierre'a de Coubertin: co 4 lata, sumując dla każdej jednostki zdobyte przez nią w tym okresie punkty za publikacje, monografie, patenty, wdrożenia, uzyskane bądź nadane tytuły i stopnie naukowe oraz akredytację laboratoriów, a także za ogólne wrażenie, z tym, że liczba punktów przyznanych w tej ostatniej konkurencji nie może przekraczać 20% sumy punktów przyznanych w pozostałych sześciu konkurencjach.

W każdej konkurencji zdobyć można pewną liczbę punktów, przy czym autorzy projektu ustalili jedynie dolną i górną granicę przedziału punktowego za określone osiągnięcie, pozostawiając zespołom KBN dyskretyzację tych przedziałów w zależności od specyfiki dyscyplin naukowych. I tak np. za udokumentowany efekt praktyczny, gospodarczy lub społeczny uzyskać można od 2 do 100 punktów. Mogłoby się wydawać, że zespoły grupujące dyscypliny humanistyczne bądź nauki ścisłe zechcą przyznawać tu liczbę punktów zbliżoną do górnej granicy przedziału ze względu choćby na wyjątkowość tego typu osiągnięć w tych dyscyplinach, natomiast zespoły reprezentujące dyscypliny techniczne zaniżą punktację do dolnej granicy ze względu na powszechność wdrożeń. Tak daleko idąca swoboda nie będzie jednak możliwa. Aby zabezpieczyć się przed nieprawidłowościami, autorzy projektu wprowadzili tu bowiem dodatkowe uwarunkowania. Jednostce naukowej należeć się będzie od 30 do 50, od 50 do 70 lub od 70 do 100 punktów, jeżeli przychód ze sprzedaży wyników prac, przynajmniej w jednym roku kalendarzowym, będzie większy niż odpowiednio: 50%, 100% lub 200% dotacji, otrzymanej w tym roku z KBN na działalność statutową, a zarazem nie mniejszy niż 500 tys. zł. Ustalono również zasady przyznawania dolnej i górnej granicy punktów w każdym podprzedziale. Otóż górna granica przysługiwać będzie jedynie wówczas, gdy jednostka uzyska stosowny przychód w wymiennej walucie zagranicznej. Rzecz jasna, wszystkie te przychody trzeba będzie jeszcze udokumentować stosownie do szczegółowo sformułowanych wymagań.

Istotną nowością projektu jest wprowadzenie zasady liniowości finansowania, zgodnie z którą środki finansowe, jakie otrzyma jednostka, będą proporcjonalne do liczby punktów „R”, uzyskanych łącznie we wszystkich konkurencjach rozgrywanego „siedmioboju” i to niezależnie od przyznanej tej jednostce kategorii. Sama kategoryzacja staje się w tej sytuacji procesem pewnej nobilitacji, a uzyskanie kategorii „1” lub „2” będzie zapewne źródłem uzasadnionej dumy pracowników takiej jednostki, choć w opracowanym dokumencie wspomina się również dość mgliście o jakiejś promocji, czy też wyjątkowej skłonności KBN do dofinansowywania w przyszłości tych jednostek, które najefektywniej wykorzystują przyznawane środki.

Podstawą do przyznania jednostce naukowej odpowiedniej kategorii ma być wartość parametru „E”, wyznaczana jako iloraz wspomnia-

nej już uprzednio liczby uzyskanych punktów „R” oraz liczby zatrudnionych w danej jednostce pracowników naukowych „N”, przy czym w projekcie wymienia się aż 5 różnych grup takich pracowników. Pewną nowością jest tu dowartościowanie osób posiadających stopień naukowy doktora, które traktować się będzie teraz na równi z profesorami i doktorami habilitowanymi przemnażając ich liczbę przez współczynnik „1”. Dla równowagi obniżono natomiast z „0,4” do „0,3” wartość współczynnika, przez który wymnażać się będzie liczbę pozostałych pracowników naukowych.

Przewiduje się wprawdzie wprowadzenie aż 5 kategorii, jednakże do kategorii „1” i „2” każdy zespół będzie mógł zakwalifikować nie więcej niż odpowiednio 20% i 30% wszystkich ubiegających się o kategoryzację jednostek. Pewną ciekawostką jest tu również wprowadzenie specjalnej kategorii „M”, przyznawanej jednostkom, dla których liczby: „N” i „R” są znacznie mniejsze od przeciętnych dla danego zespołu. Nie przewiduje się natomiast, jak na razie, wprowadzenia kategorii „D” dla przypadków, gdy sytuacja kształtować będzie się odwrotnie.

Prezydium Rady Głównej przyjęło projekt nowych zasad kategoryzacji z umiarkowanym entuzjazmem, choć doceniono należycie jego wagę, szczególnie w aspekcie niepokojąco rosnącego bezrobocia. W podjętej uchwale zgłoszono kilka uwag wskazujących na niezasadność zaliczania do grupy pracowników naukowych wykładowców i lektorów, którzy nie mają obowiązku podejmowania badań naukowych. Uznano również, że do publikacji należałoby zaliczać wydawane w materiałach konferencyjnych bądź pokonferencyjnych teksty referatów, których druk poprzedzono recenzjami wg zasad obowiązujących w danej dyscyplinie naukowej przy kwalifikowaniu prac do druku w czasopiśmie naukowych oraz teksty referatów wygłaszanych na zaproszenie komitetów naukowych bądź programowych konferencji.

TRANSFORMACJA

W styczniu br. Ministerstwo Zdrowia wyemitowało dokument o nazwie: „Rządowy Program Transformacji Kształcenia Pielęgniarek i Położnych”. Dokument ten, nawet jak na nasze stosunki, jest na tyle zdumiewający, że warto mu poświęcić nieco uwagi.

Począwszy od r. 1994 pielęgniarki i położne kształcą się w 2,5-letnich szkołach pomaturalnych, a w 10 wytypowanych szkołach rozpoczęto już wdrażanie kształcenia 3-letniego z programem dostosowanym do standardów europejskich. W 1999 r. kształcenie pielęgniarek prowadzono w 129, a położnych – w 53 policealnych szkołach medycznych. Trwałym trendem jest tu stałe malenie liczby absolwentek, która w ostatnich 6 latach spadła z 14.613 do 3.368 osób, a więc ok. 4-krotnie. Liczba zatrudnionych pielęgniarek i położnych wahała się w tym okresie od 234 tys. do 242 tys., przy czym po r. 1997 odnotowano wyraźny spadek zatrudnienia. Przeciętne uposażenie pielęgniarek i położnych wzrosło wprawdzie z 865,14 zł brutto w 1998 r. do 1270,90 zł brutto w październiku 1999 r., ale nadal pozostaje ono najniższe w grupie pomocniczych pracowników służb medycznych, gdzie np. średnie uposażenie personelu biurowego wynosi 1.895 zł brutto, a więc jest o ok. 50% wyższe. Dla pełnego obrazu sytuacji dodać jeszcze należy, że w r. 1998 liczba



Z PRAC RADY GŁÓWNEJ SZKOLNICTWA WYŻSZEJO

bezrobotnych pielęgniarek wynosiła 11 tys. i nic nie wskazuje na to, aby w następnych latach liczba ta malała.

Na podstawie analizy stanu aktualnego autorzy programu transformacji formułują dość zaskakujący wniosek, zgodnie z którym proces kształcenia pielęgniarek i położnych należałoby zintensyfikować tak, aby w latach 2001-2010 ich liczba wzrosła do 340 tys., co oznacza, że po uwzględnieniu ubytków naturalnych należałoby w tym okresie wykształcić ok. 175 tys. osób. Głównym uzasadnieniem tak przeprowadzonego szacunku jest zamieszczone w omawianym dokumencie zestawienie, w którym podano względne liczby pielęgniarek i położnych zatrudnionych w różnych krajach Europy wg danych z 1997 r. Z zestawienia tego wynika, że z liczbą 649 pielęgniarek i położnych na 100 tys. mieszkańców wyprzedzamy wprawdzie Grecję (363), Włochy (371) i Francję (629), ale pozostajemy w tyle za Irlandią (1484), Finlandią (1356), Niemcami (947), Wielką Brytanią (898), a nawet Litwą (753).

Istotne trudności w realizacji tych ambitnych zamierzeń wynikają głównie z dwóch niesprzyjających okoliczności. Relatywnie niskie uposażenia sprawiają, iż liczba kandydatów do zawodów pielęgniarki i położnej systematycznie maleje, a ponadto, w związku z przeprowadzaną reformą systemu edukacji, przewiduje się sukcesywną likwidację szkół medycznych. Dla zapobieżenia tym niekorzystnym trendom autorzy programu transformacji przewidują więc przeprowadzenie szeroko zakrojonej akcji promocyjnej oraz utworzenie 59 nowych wyższych szkół zawodowych z licznymi filiami i wydziałami zamiejscowymi.

Istotą promocji zawodu pielęgniarki i położnej, wg autorów programu, ma być: „przedstawienie tradycji i kultury zawodu, ukazanie znaczenia zawodu w społeczeństwie i profesjonalnych możliwości współczesnej pielęgniarki, położnej oraz propagowanie bioetyki”, a podstawowymi działaniami promocyjnymi: „Opracowanie pakietu informacyjnego na temat zawodu pielęgniarki i położnej” oraz „Zainteresowanie młodzieży szkolnej podjęciem nauki w zawodach pielęgniarki i położnej”.

Główną przeszkodą transformacji istniejących obecnie szkół medycznych w wyższe szkoły zawodowe jest brak kadry nauczycieli akademickich o odpowiednich kwalifikacjach i właściwej specjalizacji. W Polsce doliczyć się można bowiem zaledwie kilku osób, które zdobyły stopnie naukowe z zakresu pielęgniarstwa. Autorzy programu postulują więc pilne podjęcie działań zmierzających do rozwoju naukowego i intensyfikacji prac badawczych w dziedzinie pielęgniarstwa i położnictwa, a w szczególności:

- „1) wprowadzenie pielęgniarstwa do wykazu dziedzin i dyscyplin naukowych,
- 2) stworzenie warunków dla intensyfikacji rozwoju naukowego nauczycieli akademickich (prace doktorskie i habilitacyjne z różnych dyscyplin naukowych),
- 3) przyjęcie nowych priorytetów w obszarze badań naukowych (prace badawcze w naukach medycznych i społecznych podejmowanych przez pielęgniarki i położne)”.

Autorzy programu przewidują ponadto uruchomienie nowego kierunku studiów o nazwie „położnictwo” oraz zagospodarowanie części nauczycieli zawodu przez akademie medyczne oraz inne uczelnie i wyższe szkoły zawodowe. Tym sposobem, ich zdaniem można do r. 2005 ostatecznie rozwiązać wszystkie problemy związane z kształceniem pielęgniarek i położnych.

Bardzo interesująco przedstawia się też plan kosztów całego przedsięwzięcia, które w okresie 2001-2005 wynieść mają 30 mln. zł, przy czym na promocję zawodu pielęgniarki i położnej przewiduje się 2 mln. zł, na rozwój naukowy i intensyfikację prac badawczych w dziedzinie pielęgniarstwa – 2,5 mln. zł, a na uruchomienie instrumentów socjalno-ekonomicznych umożliwiających zdobycie wyższego wykształcenia przez studentów szkół pielęgniarstwa i szkół położnych – 3,5 mln. zł.

Rada Główna nie podzieliła entuzjazmu autorów programu stwierdzając m.in. w podjętej uchwale, że:

- „Nie wydaje się możliwe do roku 2010 wykształcenie 76 – 93 tys. pielęgniarek i położnych na poziomie licencjackim i magisterskim, ponieważ powołanie planowanej liczby szkół wyższych z powodu braku odpowiedniej liczby profesorów i doktorów habilitowanych jest nierealne”.
- „Powstaje także wątpliwość co do celowości kształcenia założonej liczby pielęgniarek i położnych wobec 11 tys. bezrobotnych z wymienionych grup zawodowych”.
- „Malejące zainteresowanie studiami w zakresie pielęgniarstwa dodatkowo osłabia możliwość zrealizowania założonej liczby kształcących się”.
- „Środki finansowe na realizację projektu są zbyt szczupłe do uruchomienia tak ogromnego przedsięwzięcia polegającego na utworzeniu zaplanowanej liczby wyższych szkół zawodowych”.

Z takimi też uzasadnieniami Rada Główna zaopiniowała negatywnie przedłożony projekt rządowego programu transformacji.

ZZA WĘGLA

W dniu 3 lutego br. Sejm RP uchwalił ustawę o zmianie ustawy o zawodach pielęgniarki i położnej. Wydarzenie to nie zasługuje na szczególną uwagę, gdyby nie fakt, że znaczna część tego dokumentu poświęcona została utworzeniu Krajowej Rady Akredytacyjnej Szkolnictwa Medycznego, działającej przy ministrze właściwym do spraw zdrowia. W ustawie ustalono szczegółowo sposób powoływania Rady, zakres jej uprawnień i obowiązków oraz zasady wynagradzania jej członków.

Ustawowe umocowanie Rady Akredytacyjnej zaskoczyło przede wszystkim kierownictwo resortu edukacji, które przygotowując projekt nowelizacji ustawy o szkolnictwie wyższym przewiduje właśnie powołanie Komisji Akredytacyjnej o kompetencjach rozciągających się na całe szkolnictwo wyższe.

ZDRADA

Prof. Jerzy Zdrada, desygnowany na wiceministra w resorcie edukacji narodowej z ramienia Unii Wolności złożył przed kilku już miesiącami dymisję na ręce premiera Jerzego Buzka. Premier długo zastanawiał się przed podjęciem decyzji, aż wreszcie postanowił przyjąć dymisję z końcem marca br. I z tej też okazji na plenarnym posiedzeniu Rady Głównej Przewodniczący Rady podziękował ciepło ministrowi za dotychczasową współpracę i w imieniu zebranych wręczył wiązankę kwiatów. Członkowie Rady uświadomili sobie, że ten skromny, spokojny i rzeczowy człowiek nigdy właściwie nie zawiódł ich oczekiwań. Nagrodzono go też gromkimi brawami.

*Dla „Pryzmatu” opracował
prof. Andrzej Halas*





Konferencja wiceministrów nauki

Warszawa, dnia 2001-03-27

Sekretarz Komitetu Badań Naukowych, podsekretarz stanu dr Jan Krzysztof Frąckowiak przewodniczył 9 kwietnia br. konferencji wiceministrów nauki z krajów Grupy Wyszehradzkiej i Słowenii, która odbyła się w siedzibie urzędu Komitetu.

W spotkaniu wzięli między innymi udział: zastępca sekretarza stanu Ministerstwa Edukacji Węgier prof. Gabor Szabo, sekretarz stanu w Ministerstwie Edukacji Słowacji pan Martin Fronc, sekretarz stanu w Ministerstwie Edukacji, Nauki i Sportu Słowenii prof. Zoran Stančič, oraz wiceminister w Ministerstwie Edukacji, Młodzieży i Sportu Czech prof. Josef Průša.

Celem konferencji było omówienie dotychczasowych doświadczeń wynikających z uczestnictwa naszych krajów w 5. Programie Ramowym Badań, Rozwoju Technicznego i Prezentacji Unii Europejskiej (5. PR), oraz uzgodnienie wspólnego stanowiska w sprawie kolejnego programu ramowego i Europejskiego Obszaru Badawczego. Przyjęto szereg wniosków, które zebrani postanowili przekazać Komisji Europejskiej.

Ministrowie za satysfakcjonujące przyjęli fakt, że kraje kandydackie będą reprezentowane w pracach komitetu CREST. Uznano, że podniesienie jakości oraz zwiększenie liczby zgłaszanych przez kraje kandydackie projektów do 5. PR jest fundamentalnym warunkiem rozszerzenia uczestnictwa w programie, a w konsekwencji budowy Europejskiego Obszaru Badawczego.

Ministrowie przyjęli między innymi, że niezbędne jest rozszerzenie mechanizmów wspierających uczestnictwo krajów kandydackich w programach badawczo-rozwojowych Unii Europejskiej. Konieczne jest również ogłoszenie w ramach 5. PR konkursów na projekty badawcze uwzględniające potrzeby krajów kandydujących oraz uruchomienie konkursów na nowe centra doskonałości.

W przypadku przygotowywanych nowych programów ramowych ministrowie nauki Grupy Wyszehradzkiej i Słowenii wyrazili nadzieję, że wyraźnie wzmocniony zostanie udział krajów kandydackich w procesach decyzyjnych oraz w gremiach stanowiących o ostatecznym kształcie tych programów. Zebrani uznali za pożądane położenie w przyszłych programach ramowych większego nacisku na problemowo zorientowane badania podstawowe, jak również na nauki humanistyczne i socjologiczne.

Wyrażono oczekiwanie, że kraje kandydackie będą nie tylko uczestniczyły w dużych (tzw. zintegrowanych) projektach badawczych, ale stworzone zostaną warunki do wdrażania wyników badań przez te kraje. Istotnym postulatem jest również kwestia budowania potencjału ludzkiego poprzez stworzenie sieci studiów doktoranckich i wprowadzenie „grantów na granty”. Za niezbędne uznano również zweryfikowanie dla krajów kandydackich warunków uczestnictwa w programach badawczych uwzględniających zróżnicowaną sytuację finansową i potencjalne możliwości wchłonięcia uzyskanych wyników badań.

dr Tadeusz Zaleski
RZECZNIK PRASOWY
Komitetu Badań Naukowych

List Ministra Nauki

Minister Nauki, Przewodniczący Komitetu Badań Naukowych opublikował list w sprawie dofinansowania w roku bieżącym działalności statutowej jednostek naukowych i badań własnych szkół wyższych:

P.T.
REKTORZY SZKÓŁ WYŻSZYCH
DYREKTORZY
PLACÓWEK NAUKOWYCH PAN
DYREKTORZY
JEDNOSTEK BADAWCZO-ROZWOJOWYCH

Ze środowiska nauki zgłaszane są liczne zapytania i wątpliwości, które wskazują na niewystarczające dofinansowanie działalności statutowej jednostek naukowych i badań własnych szkół wyższych.

Pragnę wyjaśnić, że Komitet Badań Naukowych dokonując podziału środków budżetu nauki w 2001 roku ograniczył udział środków na działalność statutową z 45% w 2000 r. do 40% w 2001 r. Jednocześnie Komitet ustalił wyraźną preferencję dla projektów badawczych i celowych (wzrost środków 2001 r. do 2000 r. wynosi około 28%).

Środki na badania własne szkół wyższych zaplanowano również z preferencją finansową około 10% wzrostu 2001 r. do 2000 r.

Uwzględniając zgłaszane wnioski i argumenty dotyczące potrzeby zwiększenia środków na działalność statutową, po zasięgnięciu opinii Komitetu postanowiłem zwiększyć tegoroczne dofinansowanie działalności statutowej bez obniżania środków na projekty badawcze i celowe.

Wzrost nie będzie mały – wyniesie ok. 155,5 mln zł, a więc blisko 13% rozdzielonej już kwoty 1.210 mln zł. Kwota wzrostu składa się ze środków zaplanowanych na wsparcie priorytetów Komitetu (101 mln zł) oraz środków, o które zmniejszono kwotę przeznaczoną na specjalne programy międzynarodowe (ok. 54 mln zł), po tym zwiększeniu łączna kwota na działalność statutową wyniesie ok. 1.365,5 mln zł. Porównywalnie w 2000 r. kwota ta wynosiła ok. 1.319,6 mln zł.

W marcu kierownictwa jednostek otrzymały już decyzję o przyznaniu środków na działalność statutową. Po przeznaczeniu dodatkowych środków na tę działalność wiele jednostek otrzyma w maju br. nowe decyzje zwiększające im dotacje.

Dodatkowe środki podzielono pomiędzy zespoły Komitetu (jest ich 13) z następującymi zaleceniami:

- dla jednostek kategorii I – wzrost dotacji 2001 r. nie powinien być niższy niż 106%, a dla jednostek kategorii II – dotacja 2001 r. nie powinna być niższa niż dotacja w 2000 r.,
- jednostki uczestniczące w projektach 5.PR powinny otrzymać dodatkowe środki.

Rektorów szkół wyższych uprzejmie informuję, że zgodnie z ubiegłorocznymi decyzjami Komitet od 2001 r. nie wyodrębnia w przyznanej dotacji środków przeznaczonych na import czasopism, łączność komputerową i współpracę z zagranicą. Na te cele Rektorzy mogą uzgodnić z podstawowymi jednostkami organizacyjnymi szkoły ich wkład w finansowanie wspólnych celów całej uczelni z otrzymanej przez te jednostki dotacji na działalność statutową oraz mogą także przeznaczyć na te cele część dotacji na badania własne.

Rozumiejąc trudności w zarządzaniu jednostkami, jakie pociąga za sobą obniżenie dotacji podmiotowej, proszę zarazem o pełne wykorzystywanie innych możliwości pozyskiwania środków na prowadzenie badań, w tym środków na projekty badawcze i celowe, środków od zleceniodawców zewnętrznych zainteresowanych wynikami badań, a także środków z zagranicy, a zwłaszcza z budżetu programów ramowych UE. Ważnym elementem polityki naukowej w Polsce jest zasada konkurencyjności w dostępie do środków budżetowych. Ograniczony budżet nauki uzasadnia więc zwiększanie udziału tych strumieni finansowania, w których konkurencja jest najsilniejsza.

Łączę wyrazy szacunku

Minister Nauki
Przewodniczący
Komitetu Badań Naukowych
prof. dr hab. inż. Andrzej Wiszniewski



KBN KOMITET BADAŃ NAUKOWYCH

Posiedzenie KBN

15 marca 2001

Przewodniczący obradom prof. Andrzej Wiszniewski przedstawił projekt swego zarządzenia zwiększającego w bieżącym roku środki finansowe na działalność statutową jednostek badawczych i badawczo-rozwojowych (DST) oraz badania własne szkół wyższych (BW) o 82,5 mln zł. Komitet pozytywnie zaopiniował przeznaczenie na ten cel 54,5 mln zł pierwotnie planowanych na SPUB-M (międzynarodowe specjalne programy badawcze) oraz współpracę naukowo-techniczną z zagranicą. W głosowaniu wyrażono negatywną opinię na temat przesunięcia 28 mln zł z rozdziałów obejmujących projekty badawcze i celowe.

Min. Małgorzata Kozłowska przedstawiła sprawozdanie z wykonania budżetu w roku 2000 części 28 – *Nauka*. Łączne wykonanie wydatków wyniosło 2.937.501.791 zł (99,996% kwoty otrzymanej), w tym w dziale 77 – *Nauka* 2.916.780.248 zł (tj. 0,417% udziału w PKB). W związku ze mniejszymi niż przewidywano dochodami budżetu państwa Ministerstwo Finansów nie przekazało kwoty 134.820.470 zł.

- Jednocześnie Komitet podjął uchwały o przyznaniu:
 - naczelnym i centralnym organom administracji rządowej, PAN i PAU 43.794.400 zł na dofinansowanie w 2001 r. działalności wspomagającej badania,
 - 3.125.000 zł na dofinansowanie w 2001 r. realizacji zadań dotyczących uczestnictwa polskich zespołów w 5. Programie Ramowym Badań, Rozwoju Technicznego i Prezentacji Unii Europejskiej,
 - na dofinansowanie w latach 2001 - 2003 badań naukowych i prac rozwojowych będących częścią programów UE lub innych programów międzynarodowych 23.974.400 zł,
 - środków finansowych na finansowanie lub dofinansowanie badań własnych szkół wyższych w 2001 r. w łącznej wysokości 240.597.000 zł,
 - jednostkom naukowym 245.147.000 zł na finansowanie lub dofinansowanie w roku bieżącym kosztów inwestycji służących potrzebom badań naukowych lub prac rozwojowych dotyczących aparatury naukowo-badawczej.
- Komitet pozytywnie zaopiniował zasady oceny parametrycznej jednostek naukowych uwzględniające zgłoszone opinie i uwagi zgodnie z postanowieniem Komitetu z 15 lutego. Przed kolejnym posiedzeniem KBN zespoły zostały zobowiązane do przygotowania szczegółowych zasad oceny parametrycznej.
 - „Wykorzystanie genetycznych i molekularnych podstaw rozmnażania i odporności roślin na stresy środowiskowe dla poprawy właściwości roślin uprawnych” (PBZ-KBN 029/P06/2000)
 - „Podstawy biologiczne i sposoby zwalczania uzależnień” (PBZ-KBN 033/P05/2000)
 - „Identyfikacja polimorfizmu genów u zwierząt domowych i mechanizmów ich oddziaływania na cechy użytkowe” (PBZ-KBN 036/P06/2000).
- Komitet przyjął do realizacji propozycje Zespołu opiniodawczo-doradczego do spraw Projektów Badawczych szczególnie ważnych kierunków badań naukowych jako tematów projektów badawczych zamawianych przez Komitet:
 - zastosowanie metod nowoczesnej genomiki funkcjonalnej do rozwiązania istotnych problemów z zakresu biotechnologii i medycyny,
 - badania na poziomie proteomu funkcji genów o istotnym znaczeniu w procesach chorobowych oraz ważnych dla produktywności roślin,

- medycyna molekularna – zmiany genomu człowieka w patomechanizmie i ekspresji klinicznej chorób dziedzicznych,
- rozwój metod fizyki zimnej materii i inżynierii kwantowej oraz ich zastosowania,
- elektronika spinowa,
- stopy na osnowie faz międzymetalicznych – technologia, struktura, właściwości i zastosowanie.

• Komitet zapoznał się z informacją na temat:

- stanu wydatkowania środków finansowych w ramach działu 730 – *Nauka*,
- uczestnictwa Polski w 5. Programie Ramowym Unii Europejskiej,
- zarządzenia nr 6/2001 Przewodniczącego KBN zwiększającego kwotę przeznaczoną na finansowanie lub dofinansowanie w bieżącym roku działalności statutowej jednostek naukowych z 1.210 mln zł do 1.311 mln zł,
- uchwał powziętych przez Zespół do spraw Działalności Wspomagającej Badania,
- przydzielono środki w wysokości 94.800 zł na refundację kosztów określonych zadań zrealizowanych w roku 2000,
- rozdysponowano 8.865.470 zł na dofinansowanie w 2001 r. działalności wspomagającej badania realizowanej przez podmioty działające na rzecz nauki.

• Zapoznano się z informacją o projektach programów wieloletnich i projektach celowych zamawianych zgłoszonych do KBN przez jednostki badawczo-rozwojowe. Zaakceptowano zalecenia dotyczące oceny i wyboru wniosków o ustanowienie projektów celowych zamawianych i programów wieloletnich. Zarekomendowano do rozpatrzenia przez Międzyresortowy Zespół do spraw reformy jednostek badawczo-rozwojowych procedurę działań dotyczącą oceny tych wniosków.

Następne posiedzenie Komitetu Badań Naukowych (wspólnie z członkami zespołów KBN) odbędzie 26 kwietnia 2001 roku. (tz)

Website Festival

5 kwietnia 2001 roku uroczyste zakończył się Website Festival – pierwszy ogólnopolski konkurs na najlepsze witryny internetowe w Polsce. Podczas wielkiej gali, która odbyła się w kompleksie kinowym Silver Screen w Warszawie, Kapituła Jurorów nagrodziła Złotymi Witrynami najlepsze polskie strony internetowe w 14 kategoriach. Do każdej z nich nominowanych było pięć witryn wybranych z ponad 1 800 zgłoszonych do konkursu.

W kategorii „edukacja” nominację uzyskała również strona Komitetu Badań Naukowych. Kryteria oceny, jakimi przy wyborze nominowanych kierowała się Kapituła to: treść, struktura i nawigacja, interaktywność i funkcjonalność oraz projekt graficzny i ogólne wrażenie, jakie witryna wywiera na odbiorcy.

Podczas gali nasza strona WWW została wyróżniona nagrodą specjalną miesięcznika „dotcom” – patrona medialnego konkursu.

Website Festival powstał z inicjatywy Telekomunikacji Polskiej S.A. i TP Internet Sp. z o.o. Celem festiwalu było wyłowienie z Internetu najlepszych i najwartościowszych polskich witryn. (tz)

ZA TRZYDZIEŚCI PARĘ LAT, JAK DOBRZE PÓJDZIE...

Zachęcamy do zainteresowania się konkursem: „Społeczeństwo za 30 lat: wpływ zmian technologicznych na wszystkie aspekty życia społecznego i prywatnego” zorganizowanym pod patronatem Komitetu Badań Naukowych Więcej informacji na stronie: <http://www.getronics.pl/ght.htm>.





List Ministra Nauki

W sprawie „Zasad ogólnych” i „Zasad ramowych” oceny parametrycznej jednostek naukowych

28 marca 2001 r.

**Szanowni Państwo,
Kierownicy jednostek naukowych,
Rektorzy szkół wyższych,**

Wszystkich zainteresowanych uprzejmie proszę o zapoznanie się z przyjętymi do stosowania, załączonymi „Zasadami ogólnymi” i „Zasadami ramowymi” oceny parametrycznej jednostek naukowych. Na ich podstawie zespoły Komitetu wkrótce przygotowują i ogłoszą „Zasady szczegółowe”, zgodnie z którymi zostanie dokonana ocena wszystkich jednostek naukowych występujących z wnioskami o dotację na działalność statutową.

Wyniki tej oceny określą poziom dofinansowania działalności statutowej oraz kategorii jednostek, począwszy od 2002 roku.

Chciałbym podkreślić, że wybór i kryteria oceny parametryzowanych wyników pracy jednostek, a także związanie z tymi wynikami poziomu przyznawanej dotacji – to jeden z najważniejszych instrumentów polityki naukowej Komitetu.

Przedstawione dokumenty są rezultatem pracy Komitetu, jego zespołów oraz urzędu KBN. Projekt „Zasad” został przedstawiony, korespondencyjnie i w Internecie, do zaopiniowania całemu środowisku naukowemu. Dokładnie zapoznaliśmy się z ponad 120 opiniami (część z nich, to opinie zbiorowe), które nadeszły do Komitetu. Nie wszystkie postulaty były możliwe do spełnienia, z wielu skorzystaliśmy wprowadzając stosowne zmiany, wiele wzajemnie sobie zaprzeczało. Z nadesłanych uwag wynika na przykład, że każda grupa jednostek – czy to są ośrodki rozwojowe o typowo aplikacyjnym profilu, instytuty humanistyczne PAN, czy uczelniane wydziały nauk ścisłych – obawia się pokrzywdzenia przez proponowany system oceny. Sądzę, że tak się nie stanie, chociaż trudno będzie zadowolić wszystkich, zwłaszcza gdy nie dla wszystkich wystarczy budżetowych pieniędzy.

Odniosę się do innej ważnej kwestii poruszanej przez niektórych naszych respondentów. Kilkanaście opinii zawierało postulat, aby system oceny parametrycznej wprowadzić w życie dopiero cztery lata po jego przyjęciu, ponieważ prawo nie może działać wstecz, a jednostki powinny mieć czas na dostosowanie się do nowych kryteriów. Pragnę wyjaśnić, że Komitet nie uznał

tego postulatu, ponieważ przyjęte kryteria oceny działalności naukowej znane są i stosowane w środowiskach nauki od dawna. Komitet podjął jedynie wysiłek sparametryzowania tych ocen, aby stały się one bardziej obiektywne. Przypomnę, że bardzo podobny system, oparty na ocenie niemal takich samych, wybranych wyników badań naukowych i prac rozwojowych, został przyjęty przez Komitet poprzedniej kadencji i zastosowany począwszy od roku 1998.

Należy tu wyraźnie podkreślić jeszcze dwie sprawy. Po pierwsze, każdy zespół ustali konkretne liczby punktów, jakie będzie przyznawał za poszczególne, możliwie jednoznacznie sprecyzowane wyniki - oczywiście w granicach ramowych zasad oceny. Na przykład lista czasopism będzie informować o punktach przyznawanych za publikacje umieszczone w każdym z nich. Różne zespoły mogą różnie cenić artykuł w tym samym czasopiśmie – ważniejszym, powiedzmy, dla chemików niż dla biologów. W tym samym zespole ocena powinna być jednak ustalona, czy to za rozdział w monografii, za doktorat, czy krajowy patent, chociaż można oczekiwać trudności z porównywaniem na przykład silnie zróżnicowanych zastosowań praktycznych.

Po drugie, oceniane jednostki będą konkurować tylko z podobnymi do nich jednostkami. Humanisci będą porównywani z humanistami, a nie z chemikami czy biologami. Takie same, określone przez zespoły kryteria oceny, obejmą jednorodne grupy jednostek. Kategoria określi pozycję jednostki wśród jej podobnych, a nie wśród wszystkich jednostek ocenionych przez wszystkie zespoły Komitetu. Propozycje, aby przeprowadzić

jednorodną, wspólną kategoryzację jednostek we wszystkich dyscyplinach i dziedzinach nauki, okazały się niewykonalne.

Wszystkim, którzy odpowiedzieli na prośbę o uwagi o projekcie oceny parametrycznej, bardzo dziękuję za pracę włożoną w przygotowanie opinii.

Cieszę się, że tak wiele osób aktywnie zainteresowało się sprawami kreowania i realizacji polityki naukowej. Liczę, że te zainteresowania przyczynią się także do wzrostu poziomu badań uprawianych w naszym kraju.

Proponuję, aby jednostki naukowe zamierzające wystąpić do Komitetu o dotację na działalność statutową w roku 2002 już teraz zaczęły gromadzić informacje i dokumenty opisane w „Zasadach ramowych”. Wprawdzie szczegółowe wymagania będą dopiero sprecyzowane przez zespoły, nie naruszają one jednak przyjętych już postanowień.

Wszystkim jednostkom życzę wysokich ocen i satysfakcjonującego finansowania. Ponieważ jednak Komitet opowiada się za konkurencją przy dostępie do środków budżetowych – niechaj najwięcej satysfakcji mają najlepsi.

Łączę wyrazy głębokiego szacunku,

Minister Nauki
Przewodniczący Komitetu Badań Naukowych
prof. dr hab. inż. Andrzej Wiszniewski



Zasady ogólne oceny parametrycznej jednostek naukowych

1. Ocena parametryczna i wynikająca z niej kategoryzacja jednostek jest przeprowadzana raz na cztery lata, w pierwszym pełnym roku czteroletniej kadencji Komitetu. Podstawą oceny są udokumentowane wyniki badań naukowych i prac rozwojowych uzyskanych w poprzednich czterech pełnych latach. Ocena obejmuje w szczególności publikacje pracowników jednostki, wyniki kształcenia i rozwoju kadry naukowej oraz wyniki działalności innowacyjnej jednostki. Każdy zespół Komitetu sam ustala szczegółowe definicje stosowanych pojęć, liczbę punktów przyznawanych za konkretne wyniki oraz wymagania dotyczące dokumentacji niezbędnej dla oceny jednostek, z zastrzeżeniem nie naruszenia „Zasad ramowych oceny parametrycznej jednostek naukowych”.

W wyniku odwołania jednostki lub z inicjatywy własnej zespół może ponownie ocenić jednostkę. Ocena spowodowana odwołaniem jednostki obejmuje te same lata, które objęła ocena poprzednia. Wnioski zespół przedstawia Komitetowi do rozpatrzenia.

2. Ocena parametryczna jest wyrażona liczbą R punktów przyznanych jednostce za:

1. publikacje recenzowane,
2. monografie naukowe i podręczniki akademickie,
3. stopnie naukowe i tytuły naukowe,
4. opatentowane wynalazki, prawa ochronne na wzory użytkowe,
5. praktyczne wykorzystanie poza jednostką wyników badań naukowych i prac rozwojowych prowadzonych w jednostce,
6. systemy jakości, akredytację laboratoriów, udział w programach ramowych Unii Europejskiej,
7. ocenę ogólną jednostki.

Zasady punktacji wyników wymienionych w punktach 1 - 7, a także definicje i wymagania dotyczące dokumentacji tych wyników, w formie wytycznych wspólnych dla wszystkich zespołów Komitetu, są zawarte w części B „Zasady ramowe oceny parametrycznej jednostek naukowych”.

Zasady punktacji, definicje i wymagania, nie naruszające „Zasad ramowych” lecz dostosowane do specyfiki jednostek należących do właściwości poszczególnych zespołów, są zawarte w części C „Zasady szczegółowe oceny parametrycznej jednostek naukowych”. „Zasady szczegółowe” są ustalone odrębnie dla każdego zespołu Komitetu.

3. Dla każdej ocenianej jednostki określa się liczbę E, która jest parametrem charakteryzującym efektywność prowadzonych przez jednostkę badań naukowych i prac rozwojowych.

Liczbę E otrzymuje się dzieląc liczbę R punktów oceny parametrycznej przez przeliczeniową liczbę N osób zatrudnionych w jednostce w celu prowadzenia badań naukowych na podstawie powszechnie obowiązujących aktów normatywnych lub przepisów wewnętrznych jednostki.

4. Liczbę N otrzymuje się sumując liczbę doktorów, doktorów habilitowanych i profesorów pomnożoną przez współczynnik 1,0 oraz liczbę osób bez stopnia lub tytułu naukowego pomnożoną przez współczynnik 0,3.

Ustalając liczbę N uwzględnia się - w przeliczeniu na pełne etaty - w szczególności:

- pracowników naukowych, naukowo-dydaktycznych i naukowo-technicznych zatrudnionych w szkołach wyższych (usta-

wa z dnia 12 września 1990 r. o szkolnictwie wyższym, art. 75, 76, 77, 78, 79),

- osoby zatrudnione w wyższych szkołach zawodowych, uczestniczące w badaniach w trybie określonym przez senat (ustawa z dnia 26 czerwca 1997 o wyższych szkołach zawodowych, art. 3 ust. 3, art. 49, 50, 56 ust. 2),
- osoby zatrudnione w placówkach naukowych oraz w pomocniczych placówkach naukowych PAN na stanowiskach pracowników naukowych,
- pracowników bibliotecznych, dokumentacji i informacji naukowej, a także pracowników inżynieryjnych i technicznych uczestniczących w badaniach (ustawa z dnia 25 kwietnia 1997 r. o Polskiej Akademii Nauk, art. 68, 69, 71, 75),
- pracowników naukowych i badawczo-technicznych, a także pracowników inżynieryjno-technicznych uczestniczących w pracach rozwojowych, zatrudnionych w jednostkach badawczo-rozwojowych (ustawa z dnia 25 lipca 1985 r. o jednostkach badawczo-rozwojowych, art. 32, 33, 34, 36, 43, 44, 46, 49 ust. 2),
- pracowników innych podmiotów prowadzących badania naukowe i prace rozwojowe, zgodnie z ich przepisami wewnętrznymi (statuty, regulaminy, decyzje kierownictwa, itp.), w szczególności pracowników jednostek ze statusem jednostki badawczo-rozwojowej, o których mowa w art. 74 ustawy o jednostkach badawczo-rozwojowych.

5. Kategoria jednostki - od „1” do „5” - zależy od miejsca liczby E tej jednostki w zbiorze liczb E wszystkich jednostek ocenionych przez dany zespół lub jednostek z wyodrębnionej przez ten zespół jednorodnej grupy. Jednostki o najwyższej efektywności otrzymują kategorię „1”, jednostki o efektywności poniżej progu ustalonego przez zespół nie otrzymują żadnej kategorii. Zespół określa przedziały liczby E odpowiadające poszczególnym kategoriom, z uwzględnieniem ust. 6 i 7.

6. Zespół powinien oceniać i kategoryzować odrębnie jednostki w grupach jednorodnych ze względu na dyscyplinę lub dziedzinę badań. Grupę mogą tworzyć wszystkie jednostki zespołu. Dla tych grup zespół określa odrębnie przedziały liczby E odpowiadające poszczególnym kategoriom. Zespół może przyznać jedną wspólną kategorię „M” jednostkom, dla których liczby N są znacznie mniejsze od przeciętnych zespołu.

7. Liczba jednostek, którym zespół przyznał kategorię „1” i „2” nie może być większa niż odpowiednio 20% i 30% liczby wszystkich jednostek, którym zespół przyznał jedną z kategorii.

8. Wielkość dotacji podmiotowej na działalność statutową jednostki, zwanej dalej dotacją, jest wprost proporcjonalna do liczby punktów R przyznanych jednostce w wyniku oceny parametrycznej. Zespół, za zgodą Komitetu, może wyodrębnić środki na dotacje dla grup jednostek jednorodnych ze względu na dyscyplinę lub dziedzinę badań, status prawny lub kategorię. Jeżeli obliczona wysokość dotacji jest niższa niż 10 000 zł, jednostka nie otrzymuje dotacji.

9. Nowo utworzonej jednostce Komitet przyznaje dotację kierując się wcześniejszymi wynikami jej pracowników, dorobkiem wchodzących w jej skład zespołów lub jednostek naukowych, analogią do podobnych jednostek prowadzących podobną działalność lub wynikami uzyskanymi przez jednostkę w początkowym okresie. Po pierwszych czterech pełnych latach działania jednostki jest ona oceniana według niniejszych zasad. □



Zasady ramowe oceny parametrycznej jednostek naukowych

1. PUBLIKACJE RECENZOWANE

1.a	Publikacja w czasopiśmie wyróżnionym z listy filadelfijskiego Instytutu Informacji Naukowej	od 6 do 24
1.b	Publikacja w czasopiśmie recenzowanym o zasięgu co najmniej krajowym w dziedzinie, dla której narzędziem opisu jest język etniczny, a przedmiotem badania są teksty kultury w tym języku tworzonej	od 6 do 24
1.c	Publikacja w innym recenzowanym czasopiśmie zagranicznym lub czasopiśmie polskim o zasięgu co najmniej krajowym	od 1 do 6
1.d.	Publikacja w recenzowanym czasopiśmie krajowym o zasięgu lokalnym	do 1

Definicje i inne wytyczne

Przez „czasopismo (wydawnictwo) recenzowane” należy rozumieć czasopismo (wydawnictwo) naukowe, w którym artykuły są przyjmowane do publikacji na podstawie opinii recenzentów; zasięg czasopisma określają miejsca pracy autorów publikacji, cytowania i prenumeraty.

Czasopisma oraz liczby punktów za umieszczone w nich publikacje muszą być jednoznacznie zdefiniowane; lista tych czasopism (polskich – obligatoryjnie, zagranicznych – fakultatywnie) z liczbą przyznawanych punktów jest umieszczona i aktualizowana przez zespół Komitetu na jego stronie internetowej (<http://www.kbn.gov.pl>).

Publikacja jest oceniana jako dorobek jednostki, jeżeli autor (współautor) podaje w publikacji tę jednostkę jako swoje miejsce pracy (afiliacja w jednostce); jeżeli autor podaje kilka afiliacji, przyznana liczba punktów dzieli się odpowiednio, publikację tej samej pracy jednostka może przedstawić do oceny tylko raz; współautorstwo pracowników różnych jednostek jest punktowane niezależnie.

Nie przyznaje się punktów za publikacje umieszczone w:

- wydawnictwach konferencyjnych, z wyjątkiem wskazanych na ogłoszonej przez zespół liście cyklicznych, recenzowanych wydawnictw,
- najpoważniejszych konferencji międzynarodowych (punkty wg 1.c),
- wydawnictwach jednostek naukowych o zasięgu lokalnym (biuletyny, przeglądy, doniesienia, prace, zeszyty naukowe, itp., oceniane wg 1.d), jeżeli wydawnictwa te cechują się znaczącym udziałem publikacji autorów związanych z jednostką i małą liczbą cytowań w wiodących czasopismach krajowych,

Lista czasopism, o których mowa w p. 1.b jest ustalana po zaopiniowaniu przez właściwe Komitety Naukowe PAN. Publikacje w tych czasopismach są uwzględniane wyłącznie przez Zespół Nauk Humanistycznych (H-01) Komitetu.

Wymagania wobec ocenianej jednostki

Jednostka przedstawia listę publikacji (odrębnie dla punktów 1.a, 1.b, 1.c, 1.d):

- wydanych w czterech ostatnich pełnych latach,
 - uporządkowanych według tytułów czasopism zgodnie z układem tabeli 1, albo uporządkowanych inaczej, według ustaleń zespołu,
- Jednostka zapewnia w swojej siedzibie dostęp do wszystkich zgłoszonych publikacji.

2. MONOGRAFIE NAUKOWE, PODRĘCZNIKI AKADEMICKIE

2.a1	Autorstwo monografii lub podręcznika akademickiego w języku angielskim	od 12 do 24
2.a2	Autorstwo rozdziału w monografii lub podręczniku akademickim w języku angielskim	do 12
2.b1	Autorstwo monografii lub podręcznika akademickiego w języku polskim lub innym nie angielskim	od 6 do 18 (24)
2.b2	. Autorstwo rozdziału w monografii lub podręczniku akademickim w języku polskim lub innym nie angielskim	do 3 (6)
2.c1	Redakcja monografii lub podręcznika akademickiego	od 5 do 10

Liczby w nawiasach dotyczą publikacji spełniających warunki ujęte w p. 1.b.

Definicje i inne wytyczne

Definicja „podręcznika akademickiego” nie obejmuje skryptów wykładów i ćwiczeń, poradników zawodowych, książek popularyzujących wiedzę naukową, itp.; takie publikacje są uwzględniane w ocenie ogólnej,



KBN KOMITET BADAŃ NAUKOWYCH

Publikacja jest oceniana jako dorobek jednostki, jeżeli autor (współautor, redaktor) podaje w publikacji tę jednostkę jako swoje miejsce pracy (afiliacja w jednostce); współautorstwo pracowników różnych jednostek jest punktowane niezależnie.

Jeżeli wydawca z zasady nie umieszcza afiliacji, wymagane jest oświadczenie autora, że jego praca należy do dorobku jednej, określonej jednostki; jeżeli autor podaje kilka afiliacji, przyznaną liczbę punktów dzieli się odpowiednio.

Do oceny nie można przedstawiać wznowień.

Łączna liczba punktów za poszczególne rozdziały, przyznanych jednej jednostce, nie może przekraczać liczby punktów za monografię.

Wymagania wobec ocenianej jednostki

Jednostka przedstawia listę (odrębnie dla punktów od 2.a1 do 2.c1) publikacji wydanych w czterech ostatnich pełnych latach, uporządkowanych według wydawców, zgodnie z układem tabeli 2.

Jednostka zapewnia w swojej siedzibie dostęp do wszystkich zgłoszonych publikacji.

3. STOPNIE NAUKOWE, TYTUŁY NAUKOWE

3.a1	Doktorat uzyskany przez pracownika (doktoranta) jednostki	od 2 do 8
3.a2.	Doktorat uzyskany w jednostce przez osobę w niej nie zatrudnioną od 1 do 4 3.b1. Habilitation uzyskana przez pracownika jednostki	18
3.b2	Habilitation przeprowadzona przez jednostkę w stosunku do osoby w niej niezatrudnionej	9
3.c1	Tytuł profesorski uzyskany przez pracownika jednostki	30
3.c2	Przeprowadzenie postępowania o nadanie tytułu osobie nie zatrudnionej w jednostce	6

Każdy zespół ustala jedną liczbę punktów przyznawanych za doktorat, w granicach podanych w 3.a1 i 3.a2. Wobec doktorantów (słuchaczy studiów doktoranckich) punkt 3.a1 stosuje się, jeżeli stopień doktora został nadany przez radę naukową jednostki.

Wymagania wobec ocenianej jednostki

Należy podać liczby stopni i tytułów naukowych (odrębnie dla punktów od 3.a1 do 3.c2) zatwierdzonych (nadanych – dla stopnia doktora) w czterech ostatnich pełnych latach, z załączoną imienną listą osób, które otrzymały stopnie lub tytuły.

4. OPATENTOWANE WYNAZAZKI, PRAWA OCHRONNE NA WZORY UŻYTKOWE

4.a	Uzyskany patent krajowy lub międzynarodowy, inny niż w p. 4.b	do 12
4.b.	Uzyskany patent europejski, albo w co najmniej dwóch krajach Unii Europejskiej, albo w USA, w Japonii lub w Kanadzie	do 24
4.c.	Uzyskane prawo ochronne na wzór użytkowy	2

Wymagania wobec ocenianej jednostki

Należy przedstawić listę patentów i wzorów użytkowych zarejestrowanych w czterech ostatnich pełnych latach z załączonymi kopiami stron tytułowych odpowiednich dokumentów.

Przez patent międzynarodowy należy rozumieć patent zarejestrowany w co najmniej dwóch krajach poza Polską.

Oceniana jednostka musi być wymieniona w przedstawianych dokumentach.

5. PRAKTYCZNE WYKORZYSTANIE POZA JEDNOSTKĄ WYNIKÓW BADAŃ NAUKOWYCH I PRAC ROZWOJOWYCH PROWADZONYCH W JEDNOSTCE

5.a	Udokumentowany efekt praktyczny, gospodarczy lub społeczny, prowadzonych w jednostce prac B+R (badań naukowych i prac rozwojowych)	do 30
5.b.	Premia za zrealizowanie - bez udziału środków z budżetu nauki - umów na wykonanie prac B+R prowadzonych w jednostce lub na sprzedaż wyników takich prac	do 120

Definicje i inne wytyczne

5.1. Za każdy udokumentowany i wykorzystany poza jednostką wynik praktyczny, gospodarczy lub społeczny, prowadzonych w jednostce prac B+R zespół może przyznać do 30 punktów, odpowiednio do finansowego lub społecznego wymiaru tego wyniku.

5.2. Dla całego ocenianego okresu ocenie podlega dodatkowo stosunek przychodu łącznego - z umów na wykonanie lub sprzedaż wyników prac B+R zrealizowanych w jednostce bez udziału środków z budżetu nauki, zawartych z podmiotami zewnętrznymi i zakończonych osiągnięciem zakładanego celu – do dotacji na działalność statutową jednostki.

5.3. Jednostce przyznaje się 30, 60, 90 i 120 punktów, jeżeli stosunek, o którym mowa w punkcie 5.2, jest odpowiednio większy od 25% i mniejszy/równy 50%, większy od 50% i mniejszy/równy 100%, większy od 100% i mniejszy/równy 200%, większy od 200%.





Wymagania wobec ocenianej jednostki

Dla czterech ostatnich pełnych lat należy przedstawić:

- wykaz wyników praktycznych, o których mowa w p. 5.1 oraz informacje (w tym ewentualnie kopie dokumentów) ważne dla oceny tych efektów,
- wykaz zakończonych w ocenianym okresie umów, o których mowa w p. 5.2, z określeniem przedmiotu każdej umowy,
- stosunek przychodu łącznego z umów, o których mowa w p.5.2, do sumy dotacji na działalność statutową jednostki w ocenianym okresie.

6. SYSTEMY JAKOŚCI, AKREDYTACJA LABORATORIÓW, UDZIAŁ W PROGRAMACH RAMOWYCH UNII EUROPEJSKIEJ

6.a	Wdrożenie międzynarodowego systemu jakości, przyjętego w Unii Europejskiej	od 2 do 36
6.b.	Uzyskanie i utrzymanie akredytacji laboratorium za spełnienie wymagań normy międzynarodowej lub europejskiej	od 2 do 36
6.c	. Kontrakt w ramach projektu lub innej akcji Programu Ramowego Unii Europejskiej z udziałem jednostki lub pracowników, dla których jest ona ich podstawowym miejscem pracy	10
6.d	.Kontrakt na koordynowanie przez jednostkę projektu w Programie Ramowym Unii Europejskiej	20

Definicje i inne wytyczne

Będzie brana pod uwagę akredytacja Polskiego Centrum Badań i Certyfikacji lub równorzędnej instytucji zagranicznej.

Przy ocenie akredytacji laboratorium będzie brana pod uwagę liczba i zakres procedur.

WYMAGANIA WOBEC OCENIANEJ JEDNOSTKI

Należy przedstawić listy systemów jakości i akredytacji z załączonymi kopiami stron tytułowych odpowiednich dokumentów wystawionych w czterech ostatnich pełnych latach.

Należy przedstawić kopię kontraktu (ew. jego części stwierdzającej uczestnictwo jednostki) lub odpowiedniej decyzji finansowej KBN.

7. OCENA OGÓLNA JEDNOSTKI

7.a Ocenie podlega pozycja i aktywność naukowa jednostki. Na podstawie tej oceny zespół może przyznać jednostce do 20% sumy ocen wyników przedstawionych w punktach od 1 do 6.

Przy ocenie ogólnej jednostki bierze się pod uwagę między innymi:

- pozycję międzynarodową jednostki,
- pozycję wśród jednostek krajowych podobnego typu,
- udział w międzynarodowych programach badawczych,
- tworzenie i utrzymanie naukowych baz i banków danych o znaczeniu co najmniej ogólnopolskim, prowadzenie muzeów, kolekcji itp.,
- aktywność w pozyskiwaniu środków (budżetowych i pozabudżetowych) na badania naukowe i prace rozwojowe,
- opracowywanie projektów przepisów, procedur, norm i standardów na podstawie własnych prac B+R,
- organizowanie konferencji naukowych, międzynarodowych i krajowych,
- uprawnienia do nadawania stopni naukowych,
- przestrzeganie zasad etyki w nauce,
- ocena (pozycja w rankingu) organu nadzorującego jednostkę

* * *

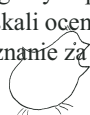
Wytyczne ogólne

Każdy wynik swojej działalności jednostka może przedstawić do oceny tylko raz.

Forma i zakres przekazywanych przez jednostkę informacji (dotyczy to zwłaszcza dokumentacji) musi umożliwić zespołowi wiarygodną ocenę prezentowanych wyników.

W pojedynczych, szczególnych przypadkach wyniku o wyjątkowej wartości, nie mieszczącej się w skali oceny ramowej, zespół może wystąpić z wnioskiem do Komitetu o przyznanie za ten wynik wyższej oceny punktowej.

Rysunek autorstwa dzieci niepełnosprawnych, podopiecznych Fundacji im. Brata Alberta nadesłał przew. Krajowej Rady dr Stanisław Jablonka



Informacje o pracach Kolegium Dyrektorów Administracyjnych Uczelni Wyższych Wrocławia i Opola

Kolegium Dyrektorów Administracyjnych Uczelni Wyższych Wrocławia i Opola ukonstytuowało się formalnie w październiku 1999 roku. Spotkanie inauguracyjne odbyło się 26 października 1999 r. z inicjatywy przewodniczącego Kolegium Rektorów Uczelni Wrocławia i Opola - prof. Romualda Gellesa. Kolegium Rektorów widzi potrzebę takiej współpracy dla dobra uczelni i środowiska.

Wznowiono w ten sposób tradycję spotkań forum dyrektorów administracyjnych uczelni wrocławskich z lat siedemdziesiątych i osiemdziesiątych, które – choć nigdy formalnie nie rozwiązane – nie zbierało się od lat.

Przewodniczącym Kolegium na bieżącą kadencję został dyrektor administracyjny PWr Andrzej Kaczkowski, a wiceprzewodniczącym – Marek Komatowski z Uniwersytetu Wrocławskiego.

Członkami Kolegium są z urzędu dyrektorzy administracyjni 12 państwowych uczelni wyższych Wrocławia i Opola.

Kolegium zbiera się co kwartał, chyba że bieżące sprawy skłaniają ich do dodatkowych spotkań. Notatki z posiedzeń przekazywane są również Przewodniczącemu Kolegium Rektorów.

Każde posiedzenie ma ustalony główny temat obrad, który jest omawiany na podstawie prezentowanego na posiedzeniu referatu przygotowywanego przez członków Kolegium lub zaproszonych specjalistów.

Kolegium zajmowało się dotąd następującymi tematami:

- Problem roku 2000 - zagrożenia dla szkół wyższych i możliwości przeciwdziałania,
- Kredyty bankowe na przedsięwzięcia termorenowacyjne,
- Zadania i konsekwencje dla szkół wyższych, wynikające z Rozporządzenia MPiPS z dn. 1.12.98 r. w sprawie BHP na stanowiskach wyposażonych w monitory ekranowe, oraz Rozporządzenia MEN z dn. 11.03.98 r. w sprawie przepisów BHP w szkołach wyższych,
- Decentralizacja zarządzania finansami na przykładzie Uniwersytetu Wrocławskiego.
- Organizacja i procedury zamówień publicznych na Politechnice Wrocławskiej,
- Czy istnieje potrzeba i czy są możliwości wspólnego prowadzenia niektórych rodzajów działalności usługowej przez uczelnie Wrocławia? ,
- Omówienie przebiegu i wyników kontroli zamówień publicznych oraz wnioski.

Niektóre tematy dyskusji są zgłaszane przez dyrektorów z inspiracji władz ich uczelni, gdyż wyniki dyskusji mogą być użyteczne w podejmowaniu decyzji przez rektorów.

Na posiedzeniach Kolegium omawia się również sprawy bieżące. Wymienić tu można dla przykładu następujące tematy:

- wykupy niższych kolejowych dla pracowników w różnych uczelniach,
- stosowane podejścia do rozliczania kosztów rozmów telefonicznych przez telefony stacjonarne i komórkowe uczelni,
- zakup bonów świątecznych dla pracowników,
- profesjonalne niszczenie dokumentów o charakterze poufnym,
- obowiązkowe badania pracowników z zakresu medycyny pracy,
- organizacja i funkcjonowanie służb BHP w uczelniach,
- organizacja usług sprzątania i utrzymania czystości - możliwości i rozwiązania,

- zmiany w przepisach dotyczących opodatkowania umów o dzieło i umów-zleceń.

Szerzej przeanalizowana i przedyskutowana została sprawa kwaterowania pracowników różnych uczelni w hotelach asystenckich innych uczelni. Znalazła się w programie obrad na wniosek Przewodniczącego Kolegium Rektorów.

Miejscem posiedzeń są kolejne uczelnie. Po siedmiu uczelniach Wrocławia najbliższe posiedzenie zorganizują uczelnie opolskie. Podjęto przy tym inicjatywę zorganizowania wspólnego posiedzenia Kolegium D.A. oraz Kolegium Kwestorów. Takie rozszerzone posiedzenie nie tylko zintegruje środowisko, ale pozwoli też przedyskutować kilku istotnych problemów.

W opinii dyrektora Andrzeja Kaczkowskiego istnienie Kolegium sprzyja integracji środowiska uczelnianego i ustalaniu wspólnego, przemyślanego stanowiska wobec instytucji i władz zewnętrznych. Pozwala też zapracowanym dyrektorom administracyjnym korzystać na co dzień z konsultacji i porad koleżeńskich kompetentnych specjalistów, prowadzić współpracę między poszczególnymi uczelniami np. w zakresie usług i służb pomocniczych. Te bezpośrednie i dobre kontakty mają szczególne znaczenie dla dyrektorów administracyjnych uczelni wyższych nie podlegających MEN, jako że nie ma innego wspólnego forum, na którym mogliby się w miarę regularnie spotykać, a nawet poznać. W przypadku uczelni MEN-owskich taką rolę spełniają częściowo doroczne narady dla ich dyrektorów i kwestorów, organizowane przez resort tradycyjnie w końcu marca, w okresie wydawania decyzji finansowych dotyczących dotacji na działalność szkół wyższych oraz inwestycyjnych.

(Na podstawie opracowania przewodniczącego Kolegium Dyrektorów Administracyjnych Uczelni Wyższych Wrocławia i Opola dyrektora Andrzeja Kaczkowskiego)

Wykłady Wszechnicy PAN

W semestrze letnim 2000/2001 można jeszcze wysłuchać następujących wykładów Wszechnicy PAN:

24.04.2001 r. – dr hab. Jerzy Piekalski (Uniwersytet Wrocławski) *Rola klasztorów w rozwoju struktury miast Europy Środkowej w XIV w.*

8.05.2001 r. – dr inż. Janusz Rymśa (Instytut Badawczy Dróg i Mostów w Warszawie) *Starożytne mosty perskie*

15.05.2001 r. – prof. Bogusław Fiedor (Akademia Ekonomiczna we Wrocławiu) *Ochrona środowiska w warunkach gospodarki rynkowej*

5.06.2001 r. – prof. Teresa Siemieniowska (Politechnika Wrocławska) *Materiały porowate – charakterystyka układu kapilarnego*

Wykłady odbywają się

**w sali konferencyjnej Oddziału PAN we Wrocławiu,
ul. Podwale 75 (parter).
Początek o godz. 17⁰⁰.**

Wszystkich zainteresowanych serdecznie zapraszam.

**Prezes Oddziału PAN we Wrocławiu
prof. Edmund Malachowicz**



Rozpoczęło działalność Centrum Biomonitoringu, Biotechnologii i Ochrony Ekosystemów Dolnego Śląska

BIO - BIO - EKO



Pierwsze Sympozjum powołanego ostatnio międzyuczelnianego Centrum Biomonitoringu, Biotechnologii i Ochrony Ekosystemów Dolnego Śląska, jakie odbyło się 4 i 5 kwietnia, było połączone z uroczystym otwarciem pomieszczeń w budynku F-4 przy ulicy Gdańskiej 7/9.

Obiekt, który był „ruiną budowlaną” z lat osiemdziesiątych, jest stopniowo przywracany do użytku. Od kilku lat mieści się tam Archiwum PWr. Zajmuje ono pomieszczenia parterowe zachodniej części budynku, gdzie na pierwszym piętrze zlokalizowana została sala wykładowa Wydziału Chemicznego dla 104 osób wyposażona w szereg pomocy audiowizualnych. W bliskim sąsiedztwie sali znajdują się trzy sale seminaryjne, w tym dwie Wydziału Chemicznego i jedna Instytutu Chemii i Technologii Nafty i Węgla, który był przed laty pierwotnym inicjatorem powstania obiektu. Własnością

Profesorowie Andrzej Ożyhar, Henryk Górecki, Marian Kochman i JM Andrzej Mulak poprzez przecięcie wstęgi dokonują uroczystego otwarcia budynku.



instytutu jest też jedna z dwóch sal komputerowych, z których każda jest wyposażona w 12 stanowisk komputerowych.

We wschodniej części budynku F-4 znajdują się laboratoria naukowe Zakładu Biochemii Instytutu Chemii Organicznej, Biochemii i Biotechnologii. Są tu również pomieszczenia serwisowe służące zlokalizowanemu na parterze tej części budynku laboratorium studenckiemu, w którym zajęcia trwają już w najlepsze, o czym zwiedzający budynek mogli się naocznie przekonać. Stoły i szafki laboratoryjne starannie zaprojektowanych i wyposażonych laboratoriów są dziełem Zakładu Aparatury Naukowej i Dydaktycznej sp. z o.o. z Wrocławia – słowa uznania kierowane przez gospodarzy pomieszczeń pod adresem tej firmy musiały zapewne ucieścić pana prezesa Wiesława Krasieńskiego.

Uczestnikami sympozjum byli nie tylko przedstawiciele tworzących Centrum uczelni, tj. Politechniki Wrocławskiej i Akademii Rolniczej. Obecny był wicemarszałek dolnośląski Artur Zieliński, dyrektor Wydziału Ochrony Środowiska Urzędu Marszałkowskiego Józef Miklaszewski, dyrektor Wydziału Ochrony Środowiska Urzędu Wojewódzkiego Stanisław Zięba i wojewódzki inspektor ochrony środowiska

Waldemar Kulaszka, a także dolnośląski kurator oświaty Krzysztof Lebedowski, Wiesław Kleszcz z firmy INTEGER i architekt pan Pietrzyk.

Akademii Rolniczą we Wrocławiu reprezentowali rektor prof. dr hab. inż. Tadeusz Szulc, prorektor prof. Tadeusz Trziszka i prof. Józefa Chrzanowska. Wśród przedstawicieli Politechniki Wrocławskiej obecni byli wszyscy zainteresowani działalnością nowego Centrum. Przybyli więc fizycy, chemicy, biotechnolodzy, biochemicy, ekolodzy, a przede wszystkim władze uczelni. Obecni byli także prof. Tadeusz Luty (kierownik Centrum Materiałów Zaawansowanych i Nanotechnologii) oraz dr hab. Marek Langner (Międzyuczelniane Centrum Biotechnologii Agregatów Lipidowych).

JM Rektor prof. Andrzej Mulak wraz z kierownikiem CBBiO-EDŚ prof. dr hab. Marianem Kochmanem dokonali uroczystego przecięcia wstęgi, która tym razem – jak zauważył dziekan Wydziału Chemicznego – była w kolorze Unii Europejskiej.

Natomiast jako przewodniczący opiniodawczo-doradczego Zespołu do spraw Projektów Celowych (Z-06) Komitetu Badań Naukowych prof. Henryk Górecki powiedział:

Myślę, że system wspierania nauki oparty na finansowaniu grantów indywidualnych, projektów celowych i działalności statutowej nie uwzględniał w dostatecznym stopniu ważnego składnika: mechanizmu służącego integracji nauki. Odnosi się to przynajmniej do niektórych dziedzin i środowisk naukowych. Ta sytuacja jest już jednak przewyżczona, a tworzenie takich centrów, jak to podejmujące dzisiaj działalność, może przyczynić się do przełamania tradycyjnych barier. Przy decyzjach o inwestycjach aparaturowych preferuje się laboratoria środowiskowe. W tworzonych obecnie programach wieloletnich i programach





*Pierwsi zwiedzający.
JM prof. Andrzej Mulak i prof. Henryk Górecki*



W czasie I Symposium

celowych zamawianych przewiduje się wykorzystanie aktywności tego rodzaju centrów do realizacji ważnych ze względów społecznych i gospodarczych zadań z zakresu rozwoju nauki i techniki.

Wspólna inicjatywa pracowników Politechniki Wrocławskiej i Akademii Rolniczej we Wrocławiu ma zatem szanse rozwinięcia bogatej działalności. Organizatorzy Centrum oczekują, że wkrótce w jego prace włączy się Akademia Medyczna (zainteresowanie zgłosił zespół pani prof. Krystyny Pawlas). Niewątpliwie rozwiną się kontakty z Uniwersytetem Wrocławskim.

W trakcie dwudniowego sympozjum, po otwarciu obrad przez prof. Mariana Kochmana, wygłoszono osiem dwudziestominutowych wykładów plenarnych i trzydzieści trzy krótkie wystąpienia przedstawiające osiągnięcia naukowe i

Zwiedzano wszystkie kąty. Proroktor prof. Jerzy Zdanowski, inż. Antoni Tarczewski i dziekan prof. Henryk Górecki.



Szef ZANIDu, wykonawcy wyposażenia laboratoriów, Wiesław Krasieński (po prawej) w rozmowie ze szczęśliwymi użytkownikami.



potencjał aparaturowy zespołów zainteresowanych współpracą z Centrum. Komunikaty prezentowano w sekcjach: monitoringu, prognozowania, diagnozowania i kształtowania. Podsumowania dokonał w nadzwyczaj interesujący sposób prof. Jerzy Zwoździak.

Tematyka sympozjum rzeczywiście dowodziła, że obszar działalności CBBiOEDŚ jest bliski specjalistom z licznych dziedzin, którzy w odpowiedzi na zaproszenie organizatorów sympozjum licznie zgłosili swój udział. Wydaje się więc, że inicjatorzy powołania Centrum „trafili w dziesiątkę” stawiając sobie za cel konsolidację badawczej aktywności obu Uczelni, a także innych ośrodków naukowych Wrocławia, w dziedzinie badań nad skutkami ekspozycji ekosystemu Dolnego Śląska na działanie substancji szkodliwych, jak również nad wykorzystaniem biotechnologicznych i innych nowoczesnych technologii w celu minimalizacji zagrożeń środowiska naturalnego. □



rozpoznać.

Dlatego właśnie, kiedy przychodzi ktoś do mnie i mówi: *prze- stając wierzyć, w moim życiu zapanowała ciemność, nie odczuwam i nie dostrzegam już Boga*, odpowiadam: najpierw się odpręż, uspokój się, staraj się ucieszyć, że żyjesz, a potem szeroko otwartymi oczami spojrzysz na świat. Jeśli on cię zdziwi, to się dziw, jeśli cię uraduje, to się raduj. Tylko patrz, zwyczajnie patrz, jakby wnikać w jego wnętrze. Z czasem – tylko miej cierpliwość – w sposób trudny do opisania znajdziesz Boga. Ale wtedy nie przestrasz się i nie uciekaj i nie odwracaj swego wzroku.

Kryzys wiary, według mnie, to jest przede wszystkim kryzys patrzenia, poznawania. Na tym polega zarówno dramat krajów post-totalitarnych, jak i tak zwanych zachodnich: zakłócone zostało spojrzenie na świat. Nie chcę mówić o tym, jak to się stało na Zachodzie, bo moja wiedza na ten temat jest zbyt szczupła. Natomiast w Rosji – i – do pewnego stopnia – u nas dokonano gigantycznej manipulacji, która zmieniła sens pojęć i słów.

Ten, kto dobrze widział, określany był mianem ślepcy, a kto był naprawdę ślepcem, okrzyknięty został widzącym. Ten, kto dostrzegł nieludzkość totalitarnego systemu, uważany był za wariata nadającego się jedynie do *psychuszeki*, ten zaś, kto zachowywał się jak błazen, powtarzał jawne brednie i przyklaskiwał zdemoralizowanym głupcom – był zdrowym i światłym. Ten, kto uznawał Boga, mówiono, był nieudacznikiem i popadł w ciemnotę; ten zaś, kto zaprzeczał Bogu i wszelkiej religii, był inteligentny, postępowy i zdrowy.

To „zakłócenie” w widzeniu świata jeszcze długo będzie się odbijać czkawką.

Mówiłem o świeżo ochrzczonej dziewczynie z Sankt Petersburga. Chcę jeszcze wspomnieć o chłopaku w podobnym wieku, który także przyjął chrzest. Właśnie on mi mówił, że kiedy o fakcie chrztu dowiedziała się rodzina, w domu zapanowała „czarna rozpacz”. Najbardziej rozpaczala babcia, wychowana już po rewolucji, w przodującej ideologii świata. Mówiła: *Mój wnuk, taki inteligentny i zdrowy, popadł w zabobon i ciemnotę. Kiedy czynią to nieudacznicy żyćciewi, to można zrozumieć. Ale mój wnuk... młody i zdrowy... po co jemu to?*

Kończąc to rozważanie chciałbym wszystkich, którzy jako szukają Boga, ostrzec przed dwoma niebezpieczeństwami.

Najpierw z całą siłą chciałbym ostrzec przed szukaniem nadzwyczajnych znaków. I niech nikogo nie zmylą opowiadania różnych ludzi, jak to zostali uzdrowieni albo uratowani od niebezpieczeństwa, albo w jednej chwili przemienieni. Pan Bóg może dawać ludziom znaki i bardzo często je daje, ale Pan Bóg jest wolny i nie czyni tego na zawołanie, a już nigdy na egoistyczne żądanie. Jest coś uwłaczającego dla Boga i zarazem poniżającego dla człowieka, kiedy mówi on: uwierzę, jeśli to i to się stanie, jeśli, na przykład, odzyskam zdrowie. Droga do spotkania Boga jest o wiele prostsza i bardziej ludzka.

Po wtóre, chcę wszystkich zdecydowanie ostrzec przed doprowadzaniem siebie do „uczuciowego skowytu”. Takie podejście ostatnio bardzo się rozpowszechniło. Pojawili się mistrzowie „ekstazy”: ach, jakie to przeżycie... istny szal.

To nie jest właściwa droga do Boga. To jest droga bardzo niebezpieczna!

Owszem, kiedy człowiek uzna Pana Boga, oczyści się i przyjmie Go, to często przychodzi głęboka radość, jakiegoś niemal szczęście. Ale to nie jest „uczuciowy skowyt”. Skowyt nie jest radością ducha, ale rozbudzeniem, rozżarzeniem zmysłów, nad którym później trudno zapanować. To właśnie dlatego wielu „uwiedzionych” przez mistrzów ekstazy wpada potem w głęboką niewolę zmysłów. Strzeżmy się mistrzów ekstazy, którzy twierdzą, że Bóg przychodzi do człowieka wtedy, kiedy przychodzi na człowieka „szal”. To nie tak.

Boga rozpoznaje się zwyczajnie, najczęściej w ciszy. A zawsze w miłości do stworzeń. □

Obradowało Kolegium Rektorów Uczelni Wrocławia i Opola

Kolejne posiedzenie Kolegium Rektorów Uczelni Wrocławia i Opola odbyło się 20 lutego br. w gmachu Akademii Ekonomicznej.

- O planach zorganizowania środowiskowej konferencji „Człowiek a środowisko”, planowanej na 26-29 września 2002 r., mówił jej organizator prof. Jerzy Zwoździak. W wymianie międzynarodowej myśli naukowej w zakresie szeroko pojętego tematu „człowiek a środowisko” uczestniczyć mają laureaci Nagród Nobla z kilku dyscyplin. Konferencja ma zgromadzić około 6.500 naukowców. W założeniu obejmować ona będzie różnorodną tematykę, nie tylko w zakresie inżynierskim czy badań naukowych, ale również w dziedzinie artystycznej (rzeźba, muzyka). W programie organizowanej przy udziale Dolnośląskiej Izby Gospodarczej, Zarządu Miasta i sponsorów konferencji przewidziano konkurs rzeźby i przegląd chórów akademickich. Zapowiedziano patronat zarówno prezydenta Aleksandra Kwaśniewskiego jak Kolegium Rektorów. Konferencję przygotowują pod hasłem obchodów jubileuszu 300-lecia uczelni poprzedzi Dolnośląski Festiwal Nauki, organizowany pod hasłem trzech wieków Uniwersytetu Wrocławskiego.

- Dyrektor VII Dolnośląskich Prezentacji Edukacyjnych TA-RED 2001 Edmund Radoń poinformował rektorów o przygotowaniach do tego przedsięwzięcia zaplanowanego na 22-24 marca. Odbywa się zawsze pod patronatem Kolegium Rektorów, a także pani minister Barbary Labudy i marszałka Jana Waszkiewicza.

- Rektorzy omówili sytuację finansową uczelni w warunkach redukcji o 3,1% budżetu w resorcie MEN w grudniu ub.r. z powodu niewykonania budżetu państwa. Sejm uchwalił utworzenie w budżecie 2001 r. rezerwy celowej w wysokości około 180 mln zł, która w części może być wykorzystana dla rozpoczęcia procesu podwyżek płac w szkolnictwie wyższym lub rekompensata niedofinansowania uczelni w 2000 r. Rektorzy uniwersytetów zrzeszeni w KRUP zwrócili się do MEN o pilne uregulowanie ustawowe systemu płac nauczycieli akademickich i powołanie do życia Akademickiej Komisji Akredytacyjnej.

- Prof. Romuald Gelles poinformował o powołaniu Biura Dolnośląskiego Festiwalu Nauki. Bazę lokalową zapewnia Uniwersytet Wrocławski, który oddelegował pracownika na etat kierownika biura.

- Kolegium Rektorów zwróciło się do marszałka Jana Waszkiewicza o dofinansowanie przez Urząd Kultury Fizycznej i Sportu remontu obiektów sportowych Uniwersytetu, Akademii Rolniczej i Ekonomicznej.

- Kolegium objęło patronatem działalność Domu Europejskiego „Pałacyk”, skupiającego edukacyjne, naukowe i kulturalne inicjatywy studentów. Poparto inicjatywę i objęto patronatem wystawę „Leopolis Docet” poświęconą zamordowanym profesorom lwowskim w 60 rocznicę kaźni. Rozciągnięto też patronat nad czwartą edycją Międzynarodowych Targów Pracy „Profesja 2001” organizowanych przez Fundację Samorządu Studentów AE.

- Rektorzy Politechniki i Akademii Ekonomicznej profesorowie Andrzej Mulak i Marian Noga podpisali w obecności pozostałych rektorów umowę o współpracy w zakresie kształcenia studentów dla uczelni na wspólnym kierunku studiów *Zarządzanie i inżynieria produkcji*.

(wg „Przeglądu Uniwersyteckiego”, marzec 2001 r.)





„Warsztaty ISDN – Wrocław 2001”

Tradycyjna, bo już czwarta ogólnopolska konferencja „Warsztaty ISDN – Wrocław 2001” zorganizowana przez Telekomunikację Polską S.A. Region Wrocław oraz Politechnikę Wrocławską odbyła się w tym roku w dniach 5 i 6 kwietnia w gmachu głównym Politechniki Wrocławskiej.

Wzięło w niej udział ponad 400 uczestników reprezentujących operatorów telekomunikacyjnych, producentów sprzętu telekomu-



nikacyjnego oraz użytkowników usług ISDN – potencjalnych i rzeczywistych. Nadesłane referaty zostały przygotowane przez czołowe polskie instytucje naukowe: Politechnikę Wrocławską, Politech-

nikę Warszawską, Politechnikę Gdańską, AGH, WAT, oraz Instytut Techniki Telekomunikacji i Informatyki z Poznania. Program obejmował trzy sesje plenarne.

Oprócz problematyki naukowej prezentowanej w 22 referatach można było zapoznać się z zagadnieniami technicznymi. Służyło temu siedem wykładów firmowych poświęconych najnowszym osiągnięciom w dziedzinie zastosowania techniki ISDN. Wygłosili je przedstawiciele firm: ZWUT-u S.A. Siemens, Asterix The ISDN Company, Lucent Technologies, Infosfery, RWT Telefony Polskie, AVAYA Communication, a także Politechniki Wrocławskiej.

Dla uczestników, a także wielu osób przechodzących przez gmach główny, ważny był też nurt promocyjny, w ramach którego na kilkunastu stoiskach został zaprezentowany sprzęt ISDN różnych producentów krajowych i zagranicznych.

Dodatkowo została zorganizowana Konferencyjna Pracownia ISDN, gdzie można było zapoznać się z niektórymi propozycjami zastosowań ISDN. Przedstawione były między innymi wielofunkcyjne stanowiska telekomunikacyjne obejmujące wideotelefonię, transmisję danych i – oczywiście – telefon. W pracowni tej dominowali nasi studenci, a właściwie dyplomanci kierunku *telekomunikacji*, co bardzo dobrze świadczy o ich przygotowaniu zawodowym i jest dla uczelni powodem do zadowolenia. Telekomunikacja Polska S.A. Region Wrocław zademonstrowała sprzęt znajdujący się w wprowadzonym ostatnio katalogu terminali ISDN.

Duże zainteresowanie konferencją pokazuje, że impreza taka jest



ciągle potrzebna, choć technika ISDN jest już dojrzała i coraz bardziej znana, również w Polsce.

Mirosław Szymanowski



Znowu sukces w Lyonie

Gratulując ekipie wioślarzy z klubu „AZS Politechnika Wroclawska” zwycięstwa w Euroregatach w Lyonie w dniu 17 marca 2001, chciałabym przypomnieć, iż jest to kolejny już sukces naszych studentów w imprezie organizowanej przez CROUS (Centrum Regionalne Spraw Studenckich) St.Etienne-Lyon oraz Dział Współpracy Międzynarodowej PWr.

Na łamach „Pryzmatu” (nr 128, 130, 132-133, 137 z roku 2000) pisaliśmy o nawiązanej współpracy między Politechniką Wrocławską a CROUS Lyon oraz o pierwszych sukcesach naszych studentów w Lyonie. Przypomnę, iż studenci z Koła Rysowników z Wydziałów Architektury, Studenckiego Koła Naukowego Wydziału Budownictwa Lądowego i Wodnego oraz studenckiej agencji fotograficznej SpAF wzięli udział w Międzynarodowym Świecie Społeczności Studenckiej w maju 2000 roku. Zaprezentowali oni prace kół naukowych i wystawę fotografii artystycznej, co zaowocowało zaproszeniem do udziału w międzynarodowym konkursie fotograficznym zorganizowanym przez CROUS. Pierwszą nagrodę w tym konkursie otrzymał doktorant z Wydziału Elektrycznego PWr Andrzej Stafiniak za zdjęcie „Przed egzaminem”.

Sukces wioślarzy w Lyonie przyczyni się zapewne do dalszej współpracy z CROUS St.Etienne-Lyon. Wiemy już, że wioślarze francuscy odwiedzą Politechnikę Wrocławską we wrześniu bieżącego roku.

Korzystając z okazji chciałabym podziękować Panu Jean-Pierre'owi Coudourowi, dyrektorowi CROUS oraz jego współpracownikom za zaproszenie wioślarzy z klubu „AZS Politechnika Wroclawska” do udziału w Euroregatach oraz za zorganizowanie im pobytu w Lyonie.

*Krzyszyna Galińska
Dział Współpracy Międzynarodowej*

Wioślarze Politechniki w Lyonie

Czołowa ekipa wrocławskich studentów-wioślarzy po raz kolejny reprezentowała barwy klubu AZS Politechnika Wroclawska na arenie międzynarodowej. Z powodzeniem uczestniczyliśmy 17 marca w Euroregatach wioślarskich w jednym ze studenckich miast – francuskim Lyonie.

Wrocławską brać studencką reprezentowały dwie osady: kobieca czwórka podwójna (Małgorzata Pawlak, Anna Wasiak, Joanna Bielińska, Katarzyna Błoch) oraz męska ósemka ze sternikiem (Piotr Wróblewski, Dariusz Brzeziński, Rafał Owczarek, Tomasz Grzywaczewski, Michał Błęszyński, Sebastian Wąsik, Mirosław Geisler, Jacek Stasiak, sternik Tomasz Leonowicz).

Ze strony uczelni opiekę nad całą ekipą sprawował towarzyszący nam prorektor ds. ogólnych Politechniki Wrocławskiej dr inż. Ludomir Jankowski, który wykazał się wielkim sportowym, wioślarskim duchem. Z zainteresowaniem śledził nasze poczynania na torze i nie bacząc na ulewny deszcz towarzyszył każdemu naszemu zwycięstwu, za co składamy serdeczne podziękowania.

Tegoroczne Euroregaty pod patronatem Parlamentu Europejskiego były już trzynastą edycją wioślarskich zmagania. Jeśli tylko aura na to pozwala, wyścigi odbywają się na Rodanie, nad którego brzegiem leży miasto o specyficznym klimacie. Łatwy dostęp do rzeki w centrum miasta zachęca mieszkańców i studiującą młodzież do zainteresowania się sportami wodnymi. Dzięki temu wyścigi łodzi wioślarskich stały się popularne.

Niestety w marcu pogoda lubi płać figle czyniąc rzekę zbyt niebezpieczną dla wioślarzy. Wówczas zawody przenoszone są nad zalew, do podmiejskiego parku, który w ciepłe dni pełni rolę miejsca rekreacji i wypoczynku.

Tak też było w tym roku. Padające przez długi czas deszcze podniosły poziom Rodanu do niebezpiecznej wysokości, a silnie wiejący wiatr dodatkowo spotęgował prąd rzeczny. Regaty odbyły się na spokojnej wodzie sztucznego zalewu. Nie była to jedyna niespodzianka ze strony pogody. Cały urok studenckich zmagania dodatkowo psuł nieustannie padający deszcz, w którego strugach odbywały się wszystkie wyścigi. Typowo „wioślarska pogoda”: woda z dołu, woda z góry...

Nie wszystkie zaproszone ekipy stały się w Lyonie, być może ze względu na pogodę, być może z powodu odległości. Nie zawiedli jednak Polacy, Hiszpanie i Francuzi z różnych miast.

Podobnie jak na ubiegłorocznych regatach w Nantes, także w Lyonie nasza studencka reprezentacja wykazała się najwyższą formą. Po czterech wyścigach, w każdej z konkurencji (czwórka kobieca i męska ósemka ze sternikiem), kiedy to szliśmy jak burza, tryumfowaliśmy, pozostawiając pozostałe ekipy daleko za sobą. Odnieśliśmy zwycięstwo, mimo że sprzęt, który pożyczaliśmy na miejscu, odbiegał znacznie od tego, którym dysponowali Francuzi i Hiszpanie.

Z dalekiej wyprawy przywieźliśmy do Wrocławia medale, pułchary i wspomnienia ze spotkania z panią konsul RP i ciepłego przyjęcia przez Francuzów.

Małgorzata Pawlak

Tradycyjnie, już po raz czwarty!

**Grupa Zapaleńców Absolwentów
Wydziału Elektroniki Politechniki Wrocławskiej**

Rocznik '74 organizuje

Złaz Integracyjny

„ELEKTRONIK 2001”

Wstępny termin: I połowa września

Czas trwania zjazdu: od 1 do 4 dni – do wyboru – od czwartku po południu do niedzieli do obiadu

Miejsce zbiórki: Łądek Zdrój

Szczegóły zostaną wkrótce podane przez Komitet Organizacyjny – w sprawach rozrywek zawsze nieomylny.

W programie Zjazdu

przygotowano liczne atrakcje:

- wędrowki po trasach turystycznych o różnym stopniu trudności,
- wieczorne Polaków rozmowy,
- wspólne uroczyste obchodzenie 50. Rocznic Urodzin Pań i 25. Rocznic Urodzin Pań.

Przypominamy Wszystkim zapominalskim (sklerotykom, zapracowanym, zakochanym) dotychczas odbyte spotkania:

- 1998 Zapusta
- 1999 Czocho
- 2000 Stara Morawa

Dalsze i bliższe informacje pod następującymi adresami :

- Ewa Bienkowska : bieniuska@poczta.onet.pl
- Tomasz „WILO” Wilkoński : wiltom@priv5.onet.pl



Uroczystość nadania tytułu i godności doktora honoris causa Politechniki Szczecińskiej prof. dr hab. inż. Zdzisławowi Bubnickiemu

Nowy doktor honoris causa

2 kwietnia 2001 roku odbyło się w Szczecinie uroczyste posiedzenie Senatu Politechniki Szczecińskiej, podczas którego nadano

tytuł i godność doktora honoris causa tej uczelni wybitnemu uczonemu prof. dr hab. inż. Zdzisławowi Bubnickiemu, profesorowi zwyczajnemu Politechniki Wrocławskiej, członkowi rzeczywistemu Polskiej Akademii Nauk, twórcy wrocławskiej szkoły informatyki i sterowania.

Uroczyste posiedzenie Senatu Politechniki Szczecińskiej rozpoczęło się hymnem państwowym w wykonaniu Chóru Politechniki Szczecińskiej.



Uroczystość nadania tytułu i godności doktora honoris causa otworzył JM Rektor Politechniki Szczecińskiej prof. dr hab. inż. Mieczysław Wysiecki, który przywitał Doktoranta, przybyłych na uroczystość reprezentantów szkół wyższych z całego kraju, PAN, urzędów centralnych oraz zaproszonych gości.

Laudację wygłosił prof. dr hab. inż. Krzysztof Marchelek, który przedstawił sylwetkę oraz dokonania i zasługi prof. Zdzisława Bubnickiego. Podkreślił zwłaszcza osiągnięcia prof. Zdzisława Bubnickiego w dziedzinie dyskretnych i cyfrowych systemów sterowania, identyfikacji i rozpoznawania, sterowania kompleksami operacji oraz w zakresie systemów



z reprezentacją wiedzy i komputerowych systemów ekspertowych. Osiągnięcia te stanowią trwały wkład w rozwój odpowiednich dziedzin systemów informatyki na świecie. Były i są one rozwijane w wielu ośrodkach naukowych. Mówca w szczególności scharakteryzował najważniejsze osiągnięcia prof. Bubnickiego uzyskane w ostatnim dziesięcioleciu: opracowanie metody algebraiczno-logicznej dla projektowania systemów ekspertowych z reprezentacją wiedzy, stworzenie i rozwinięcie teorii zmiennych niepewnych i jej zastosowań do projektowania systemów uczących się z reprezentacją wiedzy. Podkreślił, że rezultaty tych prac były publikowane w czasopiśmie o międzynarodowej randze oraz przedstawiane na najważniejszych międzynarodowych kongresach naukowych, na których były organizowane nawet specjalne sesje poświęcone tej tematyce.

Następnie prof. Marchelek szeroko omówił działalność naukową, popularyzatorską i organizacyjną w międzynarodowych organizacjach naukowych, komitetach programowych konferencji naukowych i redakcjach czasopism naukowych. Podkreślił aktywny udział prof. Bubnickiego we współpracy z wieloma czołowymi ośrodkami naukowymi w kraju i za granicą wymieniając m.in. udział w pracach Prezydium PAN oraz przewodniczenie Oddziałowi PAN we Wrocławiu i Radom Naukowym Instytutu Podstaw Informatyki PAN oraz Instytutu Badań Systemowych PAN, wieloletnią pracę w Centralnej Komisji Kwalifikacyjnej, a także członkostwo w zarządach organizacji międzynarodowych, w tym reprezentowanie Polski we władzach międzynarodowej federacji informatyki. Szczególną uwagę zwrócił na rolę i zasługi prof. Bubnickiego w organizacji międzynarodowych konferencji „Systems Science”, krajowych konferencji naukowych „Inżynieria Wiedzy i Systemy Ekspertowe” oraz w redagowaniu czasopisma „Systems Science”.

Osobny fragment laudacji został poświęcony współpracy prof. Bubnickiego z Politechniką Szczecińską, a zwłaszcza z Wydziałem Elektrycznym, gdzie liczne prace naukowo-badawcze wykonane w Instytucie Automatyki Przemysłowej z zakresu identyfikacji były inspirowane i konsultowane przez prof. Bubnickiego. Wysoko oceniono udział jego w rozwoju kadry naukowej Instytutu oraz kształtowaniu kierunków badań naukowych.

Uroczystej promocji doktora honoris causa dokonał JM Rektor Politechniki Szczecińskiej prof. Mieczysław Wysiński wraz z promotorem prof. Krzysztofem Marchelkiem oraz prof. Stanisławem Bańką – dziekanem Wydziału Elektrycznego Politechniki Szczecińskiej. Uroczystą promocję zakończyło *Gaudeamus igitur* w wykonaniu Chóru Politechniki Szczecińskiej.

Następnie prof. Bubnicki wygłosił wykład pt. „Inteligentne systemy informatyczne – perspektywy, szanse i zagrożenia”. Wykład ten został poświęcony znaczeniu i perspektywom rozwojowym inteligentnych systemów informatycznych jako ważnej dziedziny współczesnej informatyki, której rola – przez liczne związki z innymi dyscyplinami i różnorodne zastosowania – znacznie wykracza poza wąsko pojęte ramy techniki komputerowej i techniki systemów informacyjnych, czyli tego obszaru nauki i techniki, który zwykle nazywamy informatyką. Na tle ogólnych refleksji prof. Bubnicki nawiązał do swoich własnych prac, jak i prac współpracującego z nim zespołu.

Na zakończenie posiedzenia Chór Politechniki Szczecińskiej odśpiewał *Gaude Mater Polonia*. Uzupełniając atrakcją był okolicznościowy koncert Chóru Politechniki Szczecińskiej.

Uroczystość zakończyła się spotkaniem w sali Senatu Politechniki Szczecińskiej, w czasie którego odczytano adresy Ministra Nauki, Ministra Edukacji Narodowej i Prezesa PAN oraz gratulacje i życzenia od rektorów polskich uczelni: Politechniki Warszawskiej, Akademii Górniczo-Hutniczej, Politechniki Poznańskiej, Politechniki Gdańskiej, Politechniki Zielonogórskiej, Politechniki Opolskiej i Politechniki Wrocławskiej. □

VII Wrocławskie Targi Książki Naukowej

Dokończenie ze strony 3



przede wszystkim przedstawiciele dużych oficyn, które lepiej orientują się w trudnościach i kosztach prowadzenia wolnorynkowej dystrybucji niskonakładowych wydawnictw. Tymczasem nieobecne były małe wydawnictwa akademickie, które często nie wy-

chodzą jeszcze poza własne środowisko. Z kręgu uczelni tylko Politechnika Wrocławska i UMCS uwzględniają już nowe reguły gry: marże handlowe, działania promocyjne. Dziś marże hurtowe wynoszą około 38%, a jeśli uda się wynegocjować ich obniżenie, trzeba się liczyć z zawyżaniem ceny zbytu. Dlatego nie udało się panu Wojciechowi Rębowskiemu z „Akademii Klon” uzyskać wystarczającego poparcia dla idei utworzenia hurtowni książki naukowej, która powinna być jednocześnie galerią prezentującą te publikacje.

• **Ze informacja jest narzędziem pracy wydawcy i księgarza** – zapewniała pani Jolanta Walewska, prezes PPHU „Szewał”, sp. z o.o. z Warszawy podczas spotkania poświęconego zasadom promocji książki. Jako przedstawicielka Centrum Informacji o Książce zaprezentowała techniczne zasady i możliwości działania. Duże możliwości stwarza zamieszczanie informacji w „Notesie wydawniczym” – periodyku adresowanym do księgarzy, bibliotekarzy, hurtowników i wydawców. Oficyna Wydawnicza PWr korzysta już z podwódnikiem z tej możliwości. W najbliższym „Notesie” także będzie można znaleźć dwie nasze oferty wydawnicze.

• Dużą atrakcją – nie tylko dla wydawców – była **dyskusja** autora książki „**Wrocławska architektura spod znaku swastyki na tle budownictwa III Rzeszy**” (opublikowanej przez Oficynę Wydawniczą PWr) dra Janusza L. Dobesza, z prof. Ernestem Niemczykiem z Wydz. Architektury PWr. Ten ciekawy dwugłos znawców tematu przyciągnął wielu słuchaczy. Wszystkich zainteresowanych ucieszy zapewne wiadomość o przygotowywanym drugim wydaniu omawianej książki.

• Odbył się również **wykład „Typografia komputerowa – perspektywy i zagrożenia”** prof. Janusza Sowińskiego z Instytutu Bibliotekoznawstwa i Informatyki naukowej UW.

• Zorganizowano spotkania z prof. Marianem Surmaczyńskim, autorem książki „**Kryzys – stan wojenny – prześladowania. Intelktualiści i inteligenci.**” (Oficyna Wyd. PWr) i ze Zbigniewem Schwarzerem, autorem książki „**Dolnośląscy olimpijczycy 1948-1998**” (Wyd. AWF we Wrocławiu).

• Wystawcy uczestniczyli też w „**Wieczorze wydawców**” w **Muzeum Narodowym**, w którego programie były interesujące prezentacje artystyczne. Pani Zofia Owińska z PR Wrocław (Radio RAM) wręczyła tu **nagrodę za najatrakcyjniejsze stoisko**. Laureatem zostało Wydawnictwo Uniwersytetu Śląskiego z Katowic, które wykazało się ładnym wystrojem, kompetentną kadrą i bogatą ofertą tanich książek.

• **Podsumowujące spotkanie** skierowało znowu uwagę uczestników na problem zbytu. Mówiono o rabatach, marżach i przyciąganiu nabywców, zwłaszcza bibliotekarzy. Z pewnością padające w dyskusji pomysły będą przedmiotem dalszych dyskusji. Okazją do tego będą organizowane w maju Międzynarodowe Targi Książki w Warszawie, w których Oficyna Wydawnicza PWr weźmie udział już po raz siódmy. (mk)



Stypendia dla młodych naukowców w 2001 r.

Jak pisaliśmy w poprzednim numerze, Fundacja na rzecz Nauki Polskiej, obchodząca w 2001 r. dziesięciolecie swego istnienia, za jedno z najważniejszych zadań programowych uważa wspieranie młodych naukowców. Już w drugim roku swej działalności rozpoczęła realizację konkursu stypendialnego, adresowanego do najmłodszych uczonych, którzy mają nie więcej niż 30 lat i są pracownikami lub doktorantami w szkołach wyższych, placówkach PAN czy też innych instytucjach prowadzących badania naukowe. Muszą oni posiadać pewien dorobek naukowy, udokumentowany publikacjami. Co roku około 100 najlepszym kandydatom przyznawane są roczne stypendia. W ośmiu edycjach konkursu otrzymało je łącznie 806 osób.

Wśród laureatów konkursu największą grupę stanowią pracownicy i doktoranci szkół wyższych – 99 osób. Najliczniej reprezentowanymi dziedzinami są nauki filologiczne, następnie biologia, chemia, fizyka oraz historia. Jak zawsze, większość stypendystów wywodzi się z dużych ośrodków naukowych: z Warszawy (41), Krakowa (19), Poznania (17) i Wrocławia (13). Średnia wieku tegorocznych stypendystów to niespełna 28 lat.

Obecnie przedstawiamy trzech stypendystów Politechniki Wrocławskiej: **Elżbietę Gawin** z Wydziału Mechanicznego (biomechanika) i dwie osoby z WPPT: **Szymona Mercika** (fizyka) i **Grzegorza Sęka** (fizyka).

Elżbieta Gawin urodziła się 7 lipca 1974 r. w Gubinie. Tam też w 1993 r. ukończyła liceum ogólnokształcące o profilu matematyczno-fizycznym i podjęła studia na Wydziale Mechanicznym Wyższej Szkoły Inżynierskiej w Zielonej Górze przekształconej następnie w Politechnikę Zielonogórską. Jej wybraną specjalnością były Techniki biomedyczne. W czasie studiów otrzymała wyróżnienie dla najlepszej studentki Politechniki Zielonogórskiej. W czerwcu 1998 r. obroniła z wynikiem bardzo dobrym pracę dyplomową pt.: „Badanie wpływu odkształceń struktur kostnych na proces ich przebudowy”. Praca ta była realizowana pod kierunkiem prof. dr. hab. inż. Romualda Będzińskiego. W październiku tego samego roku Elżbieta Gawin rozpoczęła studia doktoranckie na Politechnice Wrocławskiej. Pracuje w Zakładzie Doświadczalnej Analizy Konstrukcji Inżynierskich i Biomecha-

nicznych pod kierunkiem prof. dr. hab. inż. Romualda Będzińskiego.

W maju 1999 roku uczestniczyła w kursie „Design for Quality” w Centro Residenziale Uniwersytetu Bolońskiego w Berrinoro.

Do października 2000 roku doktorantka napisała pięć publikacji. Referat „Badanie własności radiologicznych i fizycznych struktur kostnych” prezentowany na XIX Sympozjum Mechaniki Eksperymentalnej Ciała Stałego – Jachranka 2000 został wyróżniony pierwszą nagrodą. Pierwsze miejsce otrzymała także praca „Investigations into influence of strain on remodeling of bone structures” prezentowana na 17th Danubia-Adria Symposium on Experimental Methods in Solid Mechanics, które odbyło się w październiku 2000 roku.

Przedmiotem zainteresowań mgr inż. Elżbiety Gawin jest biomechanika stawu biodrowego, przebudowa struktur kostnych, relacje ilościowe i modelowe gęstości fizycznej do rozkładu gęstości stosowanej w tomografii komputerowej np. wg skali Hounsfielda oraz badanie własności wytrzymałościowych struktur kostnych. Znalazienie relacji gęstości radiologicznej do gęstości fizycznej ma ogromne znaczenie w diagnostyce chorób układu kostnego człowieka, a szczególnie w endoprotezoplastyce. Tematyka jej badań (podjętych już w związku z realizacją pracy magisterskiej) związana z przebudową struktur kostnych jest zadaniem bardzo trudnym i łączy w sobie elementy biologii i mechaniki, a jednocześnie ma duże znaczenie użytkowe. Dlatego też praca magisterska dała podstawy realizowanej od dwóch lat pracy doktorskiej. Jej istotny aspekt stanowi poszukiwanie związku między budową mikroskopową tkanki kostnej a jej właściwościami mechanicznymi i ra-

Mgr Elżbieta Gawin



diologicznymi. Nowatorstwo tematu oraz jego ogromne znaczenie znalazło swoje uznanie poprzez przyznanie doktorantce stypendium dla młodych naukowców Fundacji Nauki Polskiej.

Szymon Mercik urodził się 26 czerwca 1973 r. w Raciborzu. Tam też ukończył w 1992 roku Liceum Ogólnokształcącego nr 1. W latach 1992-1997 studiował Fizykę Stosowaną na Wydziale Podstawowych Problemów Techniki na Politechnice Wrocławskiej. Pracę magisterską „Interpretacja probabilistyczna operatora czasu wewnętrzznego w teorii Misry-Prigogine’a-Courbage’a” opracowaną pod opieką prof. dr hab. Kariny Weron obronił 23 maja 1997 roku z oceną bardzo dobrą, a studia na kierunku Fizyka Stosowana ukończył z wyróżnieniem.

W 1996 r. został przyjęty na trzeci rok Matematyki Stosowanej na Wydziale Podstawowych Problemów Techniki na Politechnice Wrocławskiej. Pod kierunkiem prof. dr hab. Aleksandra Weron napisał pracę magisterską z Matematyki Finansowej – „Hipoteza rynku fraktalnego dla kursów walutowych”, którą obronił 24 czerwca 1998 roku z oceną bardzo dobrą. Praca ta zdobyła drugie miejsce w II Ogólnopolskim Konkursie Prac Magisterskich z Matematyki Finansowej organizowanym przez Wydział Matematyki Uniwersytetu Warszawskiego i Bank PeKaO S.A. Studia na kierunku Matematyka Finansowa ukończył również z wyróżnieniem.

W latach 1994-1997 był stypendystą Ministra Edukacji Narodowej. Aktualnie kończy czwarty rok studiów doktoranckich w Instytucie Fizyki Politechniki Wrocławskiej, które rozpoczął 1 X 1997. W latach 1995-2000 brał aktywny udział w wielu konferencjach krajowych i międzynarodowych. W swoim dorobku ma 13 publikacji w renomowanych czasopismach (z listy filadelfijskiej) i 2 publikacje książkowe.

W dotychczasowej pracy naukowej zajmował się następującą problematyką:

- turbulencjami o geometrii fraktalnej,
- dynamiką nieodwracalną sformalizowaną w teorii Misry-Prigogine’a-Courbage’a oraz operatorem czasu wewnętrznego T używanego w tej teorii,
- zastosowaniem modelu CED (A. Jurlewicz, A. Weron, K. Weron, *Applications Mathematicae* 23, 379 (1996)) do opisu kursów walutowych,
- transportem jonów potasu przez kanały w błonach biologicznych i syntetycznych.

Powyższe obszary badań łączy zastosowanie zaawansowanych metod współczesnego rachunku prawdopodobieństwa (w szczególności technik stosowania rozkładów długoogonowych i analizy chaotycznych sygnałów fizycznych), procesów sto-



chastycznych oraz teorii ergodycznej.

W swojej pracy doktorskiej zajmuje się modelowaniem transportu jonów potasu przez kanały jonowe w błonie komórkowej. Kanały jonowe w błonach biologicznych są strukturami wysoko selektywnymi – przepuszczają tylko wybrane rodzaje jonów stanowiąc barierę dla pozostałych. Jest to właściwość, której na razie nie udało się uzyskać w przypadku porów w membranach syntetycznych. Zbadanie procesu transportu jonów w kanałach jonowych w błonach biologicznych może pozwolić na zrozumienie zjawisk leżących u podstaw wysokiej selektywności i wytwarzać sztuczne błony o takich właściwościach. Byłby to przełom w produkcji filtrów i sztucznych narządów (np. nerki).

Poznanie działania kanałów jonowych jest ważne także ze względu na ich udział w transmisji sygnału nerwowego z jednego neuronu do drugiego. Zaburzenia pracy kanałów jonowych są odpowiedzialne za wiele chorób, np. chorobę Parkinsona, stwardnienie rozsiane czy chorobę Alzheimera. Studia nad transportem jonów w kanałach jonowych w błonach biologicznych mogą pozwolić na opracowanie nowych leków.

Badania prądów jonowych płynących przez kanały jonowe w błonach biologicznych wnoszą wkład również do rozwoju fizyki. Aktualnie bardzo wiele modeli fizycznych opiera się na rozkładzie Gaussa i procesie ruchu Browna. Proces prądu jonowego jest przykładem procesu fizycznego, który nie da się odpowiednio dobrze przybliżyć za pomocą tych klasycznych konstrukcji. Proces ten ma długą pamięć, co jest odmienne od powszechnie przyjmowanych założeń o markowskości procesów fizycznych na poziomie mikroskopowym. Do jego opisu niezbędne jest zastosowanie nieco

odmiennych technik matematycznych. Może się to przyczynić do upowszechnienia tych metod i lepszego zrozumienia zachodzących zjawisk.

Stypendysta FNP mgr inż. **Grzegorz Sęk** oczekuje dopiero na obronę pracy doktorskiej, która jest planowana na wrzesień. Praca będzie poświęcona fotoodbiciowej spektroskopii półprzewodnikowych kropek kwantowych. Badania dotyczą struktury kropek kwantowych, ich parametrów, wzajemnych oddziaływań oraz funkcji, jakie w związku z tym mogą wypełniać.

Grzegorz Sęk urodził się 27 lutego 1971 roku w Rawiczu, gdzie ukończył liceum ogólnokształcące uczęszczając do klasy o profilu fizyczno-matematycznym. Do studiów na Wydziale Podstawowych Problemów Techniki PWr zachęcili go przedstawiciele naszej uczelni, którzy zorganizowali w szkole prezentację. Wybrał politechniczną fizykę i tu studiował w latach 1990-95. Od IV roku studiów włączył się w pracę naukową zespołu prof. Jana Misiewicza. Jej tematem była spektroskopia optyczna struktur półprzewodnikowych. Praca magisterska wykonana również pod kierunkiem prof. Misiewicza dotyczyła spektroskopii fotoodbiciowej niskowymiarowych struktur półprzewodnikowych. Od października 1995 roku mgr Sęk był zatrudniony jako asystent, zaś dwa lata później przeszedł na studia doktoranckie zachowując 1/4 etatu.

Stypendysta ma w dorobku ponad 20 artykułów w czasopismach naukowych najwyższej rangi i wiele komunikatów na międzynarodowych konferencjach. Jest też współautorem (wraz z prof. J. Misiewiczem i dr Piotrem Sitarkiem) dwóch książek, z których jedną opublikowano po angielsku. Dotyczą oczywiście one spektroskopii fo-

toodbiciowej półprzewodników.

Kropki kwantowe i układy tych kropek to tematyka związana z głównymi wyzwaniami nauki i technologii, ponieważ są one obecnie stosowane jako najbardziej efektywne elementy laserów półprzewodnikowych. W oparciu o takie struktury można wykonywać także mikrolasery o wymiarach poniżej 1 mikrometra.

Drugie – bardziej dalekosiężne – przedsięwzięcie dotyczy układów kropek kwantowych, które powinny zapewnić realizację funkcji logicznych w mającym powstać komputerze kwantowym. Mgr Grzegorz Sęk i członkowie zespołu prof. Misiewicza współpracują w tym zakresie z zespołem prof. Alfreda Forchela z Instytutu Mikrostruktur Uniwersytetu w Würzburgu. Ten europejski ośrodek zalicza się do światowej czołówki w zakresie badań nad strukturami półprzewodnikowymi. Prof. Forchel jest kierownikiem jednego z najlepiej na świecie wyposażonych laboratoriów z tej dziedziny. Dzięki tej współpracy opublikowano już w międzynarodowych czasopismach siedem wspólnych prac. Przedstawiciele zespołów prof. Forchela i prof. Misiewicza wizytują w odstępach półrocznych współpracujący ośrodek, co pozwala na wymianę informacji i przeprowadzenie uzgodnień co do dalszych prac. Pan mgr Sęk przebywał również na stażu w Würzburgu.

Dużym powodem do dumy zespołu z Politechniki Wrocławskiej jest uznanie dla uzyskiwanych tu wyników ze strony prestiżowej placówki europejskiej. Ma ona przecież do dyspozycji wszystkie laboratoria świata, ponieważ otrzymywane tam struktury są najwyższej światowej jakości. W ciągu trzech lat prof. Forchel był w IF PWr trzy razy. Podkreślał przy tym postęp strony polskiej w możliwościach badawczych i fakt, że spełnia ona rosnące wymagania liderów, którzy tworzą koncepcję materiałów i wytwarzają je.

W tej chwili zespół z PWr jest pełnoprawnym partnerem dwustronnej współpracy. IF prowadzi specjalistyczne badania obiektów, których główną cechą są elementy o kwantowych rozmiarach. Kropkę kwantową tworzy co najwyżej kilkadziesiąt komórek elementarnych kryształu półprzewodnikowego. Rozmiar studni kwantowej jest podobny. A więc chodzi o struktury o rozmiarach kilka – kilkanaście nanometrów. Wytwarzanie takich obiektów wymaga specjalistycznej, niezwykle kosztownej technologii. Współpraca z Laboratorium w Würzburgu daje możliwość rozwoju nie tylko naukowego, ale także dydaktycznego dla studentów i doktorantów naszej Uczelni. Kontynuacją tej współpracy ma być długoterminowy staż, na który prof. Forchel już zaprosił pana Grzegorza Sęka.

Stypendyści i ich promotorzy. Prof. Karina Weron i mgr Szymon Mercik (stoją w środku) oraz prof. Jan Misiewicz i mgr Grzegorz Sęk (po prawej)



Renesans najlepszych tradycji – XXIV Zimowa Szkoła Mechaniki Górniczej

GEOTECHNIKA GÓRNICZA I BUDOWNICTWO PODZIEMNE NA POCZĄTKU XXI WIEKU



– to temat odbywającej się w dniach 12-16 marca 2001 w Łądku Zdroju XXIV ZSMG. Organizatorami tej corocznej konferencji byli: Instytut Geotechniki i Hydrotechniki Wydziału Budownictwa Lądowego i Wodnego Politechniki Wrocławskiej (na którym spoczywał główny ciężar organizacji Szkoły), Katedra Geomechaniki, Budownictwa i Geotechniki Akademii Górniczo-Hutniczej, oraz Centrum Badawczo-Projektowe

Miedzi „CUPRUM” sp. z o.o. Komitet organizacyjny działał bardzo aktywnie pod przewodnictwem prof. Stefana Gałczyńskiego, którego wspomagał sekretarz komitetu dr inż. Andrzej Wojtaszek. W konferencji brało udział ponad 100 osób: specjalistów teoretyków i praktyków z kraju i z zagranicy. Przedmiotem obrad były przede wszystkim następujące zagadnienia:

- badania doświadczalne i ich interpretacja,
- stateczność wyrobisk,
- teoretyczne i praktyczne aspekty konstrukcji podziemnych,
- modele górotworu,
- dynamiczne zjawiska w górotworze,
- programy komputerowe mechaniki górotworu.

Twórcą i inicjatorem ZSMG był prof. Zdzisław Gergowicz, który pragnął w ten sposób stworzyć warunki do konstruktywnej współpracy pomiędzy przedstawicielami nauki i przemysłu. Na podstawie dwudziestopięcioletniej historii ZSMG można śmiało stwierdzić, że założony cel został osiągnięty. Każdorazowe spotkanie wzbogaca doświadczenie teoretyków i praktyków, służy integracji środowiska oraz rozwojowi współpracy. Wymiernymi efektami tej konferencji są: zwiększenie bezpieczeństwa pracowników podczas wykonywania robót podziemnych oraz wprowadzenie wielu nowoczesnych rozwiązań technologicznych obniżających koszty tych robót. Wykłady, dyskusje oraz prezentacje prac były dobrą szkołą dla młodej kadry. Naukowa atmosfera panująca podczas obrad uzupełniana była chwilami dobrej zabawy. Dzięki temu kontakty między poszczególnymi środowiskami nabierały osobistego charakteru. Podczas śródowego bankietu wspólnie z kapelą „Górka i Habórka” śpiewaliśmy:

*Więc pijmy, więc pijmy niech żyje nauka,
biesiada górnicza wciąż trwa.
Więc pijmy, więc pijmy – praktyka to sztuka,
wychylmy ten kielich do dna.*

Prof. Stefan Gałczyński z uczestnikami z kraju i z zagranicy.



Rozstając się życzyliśmy sobie wzajemnie skutecznych rozwiązań i ciekawych realizacji, które będziemy mogli zaprezentować na przyszłej XXV Zimowej Szkole Mechaniki Górniczej.

mgr inż. Przemysław Sus



Na sali obrad



Występ gości z Permu (RAN)



Prof. Zenon Szczepaniak z Politechniki Śląskiej

Towarzyskie spotkanie



Fot. Andrzej Wojtaszek



Biblioteka Uniwersytecka w budżecie centralnym

Z inicjatywy prof. Mariana Nogi, senatora RP, rektora Akademii Ekonomicznej we Wrocławiu do budżetu centralnego zostanie włączona – jako inwestycja wieloletnia – budowa Biblioteki Głównej Uniwersytetu Wrocławskiego. W bieżącym roku na ten cel zostanie przeznaczona kwota 1 mln zł, o którą wnioskodawca zalecił zmniejszyć fundusz zdrowia.

W uzasadnieniu prof. M. Noga stwierdził m.in.: „Uniwersytet Wrocławski w 2002 r. obchodzić będzie trzechsetlecie, a swoje rzadkie zbiory, szczególnie literatury muzycznej, ma rozproszone*. I tenże trzechsetletni Uniwersytet zasłużył sobie na to, ażeby mieć gmach biblioteki głównej**”. Wniosek był uzgadniany z posłami i senatorami ziemi dolnośląskiej. Omawiano go również z kolegami rektorami z Kolegium Rektorów Wrocławia i Opola”.

Podczas obrad poinformowano, że stary gmach biblioteki jest obecnie w opłakanym stanie, a przechowuje bezcenne dzieła, np. muzykalia z rękopisami Beethovena i Mozarta, sakralne grafiki malowane w słynnym baroku śląskim, dwa miliony poloników, z których najstarsze pochodzą z XI wieku, i najbogatsze zbiory starodruków Słowian

Zachodnich. Wniosek poparł także debiutujący w obradach Senatu RP senator Bogusław Litwiniec, który zapowiedział, że wspomniana kwota jest potrzebna na uzupełnienie finansowania projektu technicznego budowy. Wyraził on też ciekawy pogląd, że „mury biblioteki (...) pamiętają jeszcze czasy prawie sprzed baroku”. Czy miał na myśli neogotycki budynek przy ul. Szajnochy? Nie wiemy. Któż zrozumie duszę artysty?

Uchwała w sprawie ustawy budżetowej podjęta przez Senat 23 lutego br. została przyjęta przez Sejm RP na posiedzeniu 2 marca br.

Biblioteka Uniwersytetu Wrocławskiego ma powstać w ciągu pięciu lat (w latach 2001-2006) na działce koło Mostu Pokoju, obok obiektów Wydziału Chemii. Będzie kosztowała 180 mln zł. Państwo przeznaczy na jej budowę 120 mln zł, resztę ma zdobyć sam Uniwersytet. Na dokończenie w tym roku projektu technicznego potrzeba 4 mln zł. Oprócz 1 mln zł z budżetu państwa uczelnia ma 1,4 mln zł zebrane przez Społeczny Komitet Budowy Nowej Biblioteki Uniwersyteckiej. Czy resztę dadzą sponsorzy?

(na podstawie „Przeglądu Uniwersyteckiego”, pisma UW, marzec 2001 r.)

*) Oddział Zbiorów Muzycznych zalicza się do Zbiorów Specjalnych zlokalizowanych przy ul. Św. Jadwigi 3

**) Oczywiście BUWr ma gmach BG przy ul. Szajnochy (red.)

IT DAYS 2001

Gdzie szukać młodych i ambitnych pracowników branży internetowej?

Najlepiej tam, gdzie takich potencjalnych osób jest najwięcej, gdzie możliwa jest selekcja i wybór tych z odpowiednimi predyspozycjami. Na uczelniach wyższych. No tak, tylko jak ich wszystkich zebrać i z nimi porozmawiać? Świetną okazją do tego były mające właśnie swoją premierę Dni Technologii Informatycznych IT DAYS 2001, odbywające się na Politechnice Wrocławskiej w dniach 27 i 28 marca.

Organizacją zajęło się międzynarodowe stowarzyszenie studentów AIESEC. Specjalnie dla potencjalnych pracowników branży IT zorganizowano darmowe szkolenia i prezentacje. Do atrakcji imprezy i wydarzeń można zaliczyć pokaz robotów Mindstorm, prezentację wykorzystywanych w produkcji filmowo-telewizyjnej technologii informatycznych, wykład profesora Lucjana Jacaka na temat komputera kwantowego (hit imprezy), szkolenia przeprowadzone przez Oracle i bezpośrednią relację w www.naszemiasto.pl.

Studenci chętnie uczestniczyli w takich wydarzeniach, zwłaszcza że udział był darmowy.

Na prezentacjach i szkoleniach mieli oni okazję do kontaktów (nierzadko po raz pierwszy) z przedstawicielami firm. „Zacieśnianie znajomości” następowało już indywidualnie przy stoiskach firm.

W tym roku udział w imprezie wzięły udział:

- jako partnerzy: Accenture, Heiler Software, T-Systems (Debis), Silicon & Software Systems,

- a także: Andersen, ANT Computers, Elcoteq Poland, Internet Designers, ITC Internet Trade Center, PKO BANK POLSKI, www.jobaid.pl oraz Vulcan.

Przebiegające pod patronatem TVP3 Wrocław i Radia Eska IT DAYS 2001 oceniamy jako udane, gdyż przyniosły zadowolenie zarówno wystawcom, studentom jak i organizatorom.

Sądząc z rozmów z uczestnikami, impreza ma dużą szansę odbyć się ponownie i to w zwiększonej skali.

Wciąż aktywna jest nasza strona internetowa: www.aiesec.pwr.wroc.pl/itdays oraz lista dyskusyjna :

it_days@aiesec.pwr.wroc.pl □

Dział Współpracy Międzynarodowej informuje...

W marcowym numerze „Biuletynu Informacyjnego” Działu Współpracy Międzynarodowej znajdujemy informację o rekrutacji studentów na wyjazdy na studia zagraniczne w ramach programu SOCRATES/ERASMUS w roku akademickim 2001/2002. O udział w programie będzie mogło się ubiegać 235 studentów PWr. Nabór zakończy się **23 kwietnia br.**, a **27 kwietnia** odbędzie się spotkanie informacyjne dla studentów zaakceptowanych przez wydziały, w tym również dla kandydatów z list rezerwowych.

Studenci zakwalifikowani do wyjazdu będą składać dokumenty w Dziale Współpracy Międzynarodowej PWr (bud. A-1, pok. 146, mgr Jadwiga Dobrowolska) w dniach od **30 kwietnia do 11 maja br.**

- W ramach Kontraktu Uczelnianego zatwierdzono 114 wyjazdów dla pracowników naukowo-dydaktycznych na rok akademicki 2000/2001 w ramach programu SOCRATES/ERASMUS. Osoby wyjeżdżające przeprowadzą zajęcia dydaktyczne na partnerskich uczelniach w 10 krajach Unii Europejskiej. Pobyt wykładowcy na uczelni partnerskiej musi zostać zrealizowany do **30 września br.** Osoby planujące wyjazd powinny skontaktować się z mgr Elżbietą Sztęfek (DWM, A-1, pok. 147, tel. 320-35-85, e-mail: swm3@ac.pwr.wroc.pl).

- Polsko-Amerykańska Komisja Fulbrighta ogłasza konkurs dla polskich pracowników nauki na stypendia badawcze (Fulbright Advanced Research Grants) na rok akademicki 2002/2003. Stypendia oferowane są w dwu kategoriach:

- Senior Grants – 12 stypendiów dla pracowników naukowych i naukowo-dydaktycznych na etacie co najmniej adiunkta,
- Junior Grants – 12 stypendiów dla doktorantów i pracowników naukowo-dydaktycznych przed doktoratem.

Termin składania dokumentów dla obu kategorii mija **8 czerwca br.**

Do konkursu mogą przystąpić przedstawiciele wszystkich dziedzin naukowych reprezentowanych na PWr.

Formularze zgłoszeniowe można otrzymać:

- pocztą elektroniczną pisząc na adres: fulbright@fulbright.edu.pl,
- listownie: Polsko-Amerykańska Komisja Fulbrighta, ul. Nowy Świat 4, 00-497 Warszawa,
- na stronie internetowej: www.fulbright.edu.pl,
- w Dz. Współpr. Międzynarodowej (A-1, pok. 146, Elżbieta Mazurek, tel. 28-46).



NA WYDZIAŁACH**ELEKTRONIKA**

21 lutego Rada Wydziału zaakceptowała wnioski o nadanie dwu osobom Medalu Komisji Edukacji Narodowej oraz o przyznanie dwu zespołom nagród Ministra Edukacji Narodowej.

- Powołano komisje ds. postępowań w sprawach nadania tytułów naukowych dr. hab. inż. Wojciechowi Czarczyńskiemu i dr. hab. inż. Andrzejowi Kasprzakowi.

- Nadano stopień doktora nauk technicznych w dyscyplinie *informatyka* mgr. inż. Dariuszowi Banasiakowi.

- Przyjęto wnioski w sprawie przyjęcia zasad studiowania wg indywidualnych programów nauczania.

- Zatwierdzono plany i programy studiów wieczorowych na kierunku *informatyka*.

- Zatwierdzono tematy prac dyplomowych dla studiów zaocznych.

7 marca na posiedzeniu Rady Wydziału dziekan prof. Janusz Biernat poinformował, że Centralna Komisja ds. Stopni Naukowych i Tytułu Naukowego zatwierdziła uchwałę RW w sprawie nadania stopnia doktora habilitowanego dr. Ryszardowi Zielińskiemu.

- W głosowaniu tajnym poparto przedstawione przez dziekana kandydatury osób, które mają otrzymać odznaczenia państwowe.

- Wszczęto postępowanie o nadanie tytułu naukowego profesora dr. hab. Wojciechowi Czarczyńskiemu i wyznaczono recenzentów jego dorobku naukowego.

- Wyrażono zdecydowaną dezaprobatę wobec stwierdzonych niedostatków projektu oceny parametrycznej jednostek naukowych przez KBN. Postanowiono powierzyć Komisji ds. Badań Naukowych zredagowanie odpowiedzi w sprawie tego dokumentu.

- Zatwierdzono limity przyjęć na rok akademicki 2001/2002 na studia dzienne i zaoczne oraz wysokości opłat za studia wieczorowe i zaoczne.

- Zaakceptowano propozycje wymagań kwalifikacyjnych związanych z Maturą 2002 i zasady rekrutacji na rok akademicki 2002/2003.

- Ustalono programy nauczania i plany studiów dziennych magisterskich i inżynierskich dla kierunków: *Automatyka i robotyka*, *Informatyka* oraz *Elektronika i Telekomunikacja*.

- W związku z zamiarem wydzielenia się z Wydziału Elektroniki Instytutu Techniki Mikrosystemów jako nowego wydziału podjęto uchwałę:

Dokończenie na stronie 31

Koncert w Auli Leopoldyńskiej

W dniu 21.04.br. o godz. 19⁰⁰ w Auli Leopoldyńskiej Uniwersytetu Wrocławskiego odbędzie się koncert Wiesława Ochmana (tenora) oraz Wrocławskiej Orkiestry Festiwalowej im. J. Straussa. W programie są pieśni wiedeńskie i klasyczne dzieła opery i operetki wiedeńskiej. Bilety wstępu (w cenie 30 i 20 zł) można nabyć bezpośrednio przed koncertem.

Wrocławska Orkiestra Festiwalowa im. J. Straussa powstała w 1997 r. we Wrocławiu z inicjatywy dyrygenta Jana Ślęka (dyrektora artystycznego Międzynarodowego Festiwalu Muzyki Wiedeńskiej).

Podstawę tego zespołu stanowiła znana w Polsce i za granicą Wrocławska Orkiestra Kameralna „Leopoldinum”. Od 2000 roku miejsce „Leopoldinum” zajmuje nowo powstały Wrocławski Zespół Solistów „Ricordanza” założony przez Wiktora Kuzniecowa, znakomitego skrzypka wirtuoza, laureata międzynarodowych konkursów skrzypcowych koncertującego w kraju i za granicą.

Orkiestra im. J. Straussa występuje regularnie w czasie festiwalu wiedeńskiego i z wielkim powodzeniem koncertuje w wielu miastach Polski.

Ile sztuki w naszej architekturze?

W Muzeum Architektury we Wrocławiu czynna jest wystawa „Sztuka architektury”. To wyjątkowe przedsięwzięcie prezentuje prace 23 laureatów Międzynarodowej

Nagrody Pritzкера – największego współczesnego wyróżnienia architektonicznego. Ekspozycja była pokazywana w USA oraz na Biennale Architektury w Sao Paulo w Brazylii. Wystawa pojedzie jeszcze do Japonii, Singapuru, na Tajwan i Hawaje. Szczegółowe informacje znajdą Państwo na stronie internetowej: www.ma.wroc.pl/pritzker.html

Ekspozycja „Sztuka architektury” służy do refleksji na temat kondycji współczesnej architektury polskiej. Zapraszamy zatem do dyskusji, z udziałem krytyków i twórców architektury, której zamierzeniem będzie próba odpowiedzi na pytanie: *Ile Sztuki w naszej architekturze?*

W dyskusji panelowej, która odbędzie się dnia 19 kwietnia 2001 roku w Muzeum Architektury we Wrocławiu o godz. 18.00, w ramach cyklu ACADEMIA UNIUS EUROPAE udział wezmą: Czesław Bielecki (Warszawa), Andrzej Duda (Gliwice), Stanisław Fischer (Paryż), Romuald Loegler (Kraków), Adam Miłobędzki (Warszawa).

Prowadzącym dyskusję będzie Roman Rutkowski, a słowo wstępne wygłosi Jerzy Ilkosz, dyrektor Muzeum Architektury.

„Ścieżki rowerowe w Groningen – Holandia i we Wrocławiu”

zielona



kultura

Taki tytuł ma wystawa, którą w dniach 14-24 maja będzie można oglądać w hallu Gmachu Głównego Politechniki Wrocławskiej. Oprócz fotoreportażu z Groningen – miasta, w którym 48% podróży odbywa się na rowerze, pokazane będą archiwalne zdjęcia z przedwojennego Wrocławia oraz fotografie ukazujące komunikację rowerową we Wrocławiu współcześnie. Wystawa jest częścią kampanii promującej rowery oraz zmierzającej do poprawy warunków jazdy rowerem we Wrocławiu.





Organizator – Stowarzyszenie „Zielona Kultura” poszukuje osób mogących udzielić pomocy merytorycznej przy jego działaniach. Jeżeli wśród Czytelników znajdują się specjaliści z zakresu inżynierii ruchu drogowego, projektowania dróg, czy inne

osoby dysponujące fachową wiedzą o korzystnych dla rowerzystów rozwiązaniach komunikacyjnych, uprzejmie prosimy o kontakt:

Biuro Stowarzyszenia: tel. (071) 375-29-54, e-mail: biuro@zielona.uni.wroc.pl

Bal WPPT

Wydział Podstawowych Problemów Techniki zorganizował dla swoich pracowników i studentów zabawę karnawałową. Wieczorem 17 lutego w sali AZS zaczęły się szalone płąsy. Z myślą o gościach przygotowano niespodzianki muzyczne i kulinarne. Na parkiecie mieszały się epoki i style muzyczne, prezentowano przeróżne szkoły taneczne. „Tango Kotylionowe” połączyło

młodzieńczą energię z profesorskim doświadczeniem. Jak twierdzą naoczni świadkowie, „porozumienie między studentami a profesorami zostało zawarte bardzo szybko i bez większych ofiar”. Oczarowani atmosferą i pięknymi strojami uczestnicy balu nie spostrzegli nawet, jak szybko minął im czas do godziny trzeciej nad ranem, kiedy nastąpił finał imprezy. Echo po balu rozchodzi się jeszcze po dziekanacie powtarzając: „Już niedługo następny bal maskowy...”.



NA WYDZIAŁACH

Dokończenie ze strony 30

- o zasadach gospodarowania majątkiem W-4 (sale dydaktyczne, budżet, biblioteki),
- popierający przekształcenie Instytutu Techniki Mikrosystemów w Wydział Elektroniki Mikrosystemów i Fotoniki.

ELEKTRYCZNY

19 lutego na posiedzeniu Rady Wydziału powołano zespół ds. przewodu habilitacyjnego dr. inż. Jana Iżykowskiego.

- Jednogłośnie nadano stopień doktora nauk technicznych mgr. inż. Zbigniewowi Leonowiczowi.

- W głosowaniu tajnym wyłoniono kandydata do odznaczenia Medalem Komisji Edukacji Narodowej. Został nim prof. Marian Sobierajski.

- Pozytywnie zaopiniowano trzy wnioski o indywidualne nagrody Ministra Edukacji Narodowej za osiągnięcia zawodowe w roku 2000.

- Udzielono urlopu bezpłatnego mgr. inż. Andrzejowi Stafiniakowi, który wyjeżdża na stypendium naukowe do Irlandii w ramach programu współpracy międzynarodowej Socrates-Erasmus.

- W głosowaniu tajnym jednogłośnie poparto wnioski o ponowne zatrudnienie na pełnym etacie emerytowanego pracownika wydziału – dr. Bogdana Lutyńskiego (1-7) na okres od 1.04. do 30.09.2001 r.

12 marca Rada Wydziału jednogłośnie zatwierdziła limity przyjęć na studia dzienne i zaoczne oraz wysokości opłat za studia zaoczne w roku akademickim 2001/2002.

- Dr inż. Zenon Okraszewski przekazał bieżące informacje dotyczące dydaktyki:

- poinformował, że instytuty otrzymały listy studentów wpisanych na semestr letni,

- przypomniał, że ostateczny termin zakończenia prac dyplomowych mija na początku maja. W związku z tym poprosił o zdyscyplinowanie studentów i prowadzących zajęcia,

- przedstawił propozycje zmian w wysokości opłat za powtarzanie kursów.

- Otwarto przewód habilitacyjny dr. inż. Jana Iżykowskiego i powołano recenzentów jego rozprawy habilitacyjnej.

- Większością głosów postanowiono nadać Dipl. Ing. Danielowi Ruhmowi stopień doktora nauk technicznych.

- Powołano recenzentów rozprawy doktorskiej mgr. inż. Piotra Wojsznisa i wybrano przedmioty egzaminacyjne.

- Otwarto przewody doktorskie mgr. inż. Stanisława Janiszewskiego, mgr. inż. Grzegorza Kosobudzkiego i mgr. inż. Marcina Pawlaka.



NA WYDZIAŁACH**PPT**

11 stycznia na posiedzeniu Rady Wydziału wszczęto przewody habilitacyjne dr. Krzysztofa Bogdana z Instytutu Matematyki PWr i dr. Andrzeja Makagona z Departament of Mathematics, Hampton University oraz powołano recenzentów rozpraw habilitacyjnych i dorobku naukowego kandydatów.

- Wyrażono zgodę na utworzenie na WPPT (od semestru letniego w roku akademickim 2000/2001) studiów podyplomowych o specjalności *Techniczne aspekty w edukacji prozdrowotnej* oraz zatwierdzono ich program i plan.

- Odbyło się kolokwium habilitacyjne i wykład habilitacyjny dr. inż. Michała Ryznara z Instytutu Matematyki PWr. Kandydatowi nadano stopień doktora habilitowanego.

22 lutego na posiedzeniu Rady Wydziału poparto wnioski Rady Naukowej Instytutu Matematycznego PAN o przyznanie prof. Czesławowi Ryllowi-Nardzewskiemu nagrody Prezesa Rady Ministrów za wybitny dorobek naukowy.

- Odbyło się kolokwium habilitacyjne i wykład habilitacyjny dr. Karola Mazura z Katedry Fizyki Politechniki Zielonogórskiej. Kandydatowi nadano stopień doktora habilitowanego.

- Dr hab. Ryszard Poprawski zaapelował o aktywny udział pracowników wydziału w kolejnym Festiwalu Nauki.

MECHANICZNO-ENERGETYCZNY

24 stycznia Rada Wydziału postanowiła ogłosić konkursy na dwa stanowiska adiunktów w Instytucie Techniki Ciepłej i Mechaniki Płynów.

- Dziekan omówił wyniki dotychczasowych prac Wydziałowej Komisji Programowej.

21 lutego na posiedzeniu Rady Wydziału postanowiono zatrudnić dr inż. Ewę Polińską-Olko i dr inż. Bogusława Białkę na stanowiskach adiunktów w Instytucie Techniki Ciepłej i Mechaniki Płynów.

- Przedłużono zatrudnienie mgr. inż. Arkadiusza Maczugi na 1 etatu.

- Ogłoszono konkurs na stanowisko adiunkta naukowo-dydaktycznego w Instytucie Techniki Ciepłej i Mechaniki Płynów.

- Pozytywnie zaopiniowano wnioski o przyznanie odznaczeń państwowych zasłużonym pracownikom wydziału.

- Zatwierdzono limity przyjęć na studia i wysokości opłat za studia zaoczne w roku akademickim 2001/2002.

- Dziekan przedstawił informacje o wynikach przeglądu laboratoriów dydaktycznych na wydziale. Zwrócił uwagę na wyróżniające się Laboratorium Mechaniki Płynów.

Koncert wielkopostny

W Niedzielę Palmową, 8 kwietnia br. w kościele pod wezwaniem św. Antoniego na Karłowicach odbył się już szósty koncert wielkopostny pod honorowym patronatem Kolegium Rektorów Wyższych Uczelni Wrocławia i Opola zorganizowany przez Zakład Usług Socjalnych PWr. Tym razem program był bardzo ambitny. Połączone chó-

ry – Uniwersytetu Wrocławskiego „Gaudium” (przyg. Alan Urbanek) i Akademicki Chór Politechniki Wrocławskiej (przyg. Małgorzata Sapiecha-Muzioł) oraz Wrocławska Orkiestra Kameralna „Leopoldinum” wraz z solistami: Jarosławą Walczak-Prus (sopran), Elżbietą Kaczmarzyk (alt), Tomaszem Janczakiem (tenor) i Wojciechem Ziarnikiem (bas) pod dyrekcją Alana Urbaneka wykonały *Requiem d-moll* Wolfganga Amadeusza Mozarta. To ostatnie dzieło wielkiego kompozytora powstawało w atmosferze tajemniczości i dramatyzmu. Otrzymał anonimowy list zawierający za-



APEL

Komisji Zakładowej
NSZZ „Solidarność”
przy Politechnice Wrocławskiej
do

członków związku, sympatyków
oraz
wszystkich osób, które podzielają opinię,
że Wydarzenia Sierpnia 1980 r. powinny
być upamiętnione
w naszym mieście
trwałym pomnikiem obeliskiem,

**o składanie dobrowolnych datków
na ten cel.**

Konto
BZ II O/Wrocław
11201665-3359-132-3210 „POMNIK”

Pomnik upamiętniający tamte dni chcemy wznieść za zgodą władz Uczelni na skwerze pomiędzy budynkami C-2 oraz C-6. Jego autorem jest Eugeniusz Get Stankiewicz. Jeśli ofiarność naszej społeczności dopisze, jego odsłonięcie planujemy w I połowie 2001 r. Pierwszy termin uległ zmianie ze względu na przedłużającą się procedurę załatwiania dokumentacji.

Apelujemy gorąco o nabywanie poprzez Komisje Oddziałowe lub bezpośrednio w Komisji Zakładowej cegiełek na ten cel.

Wrocław, 24.11.2000 r.

KOMITET HONOROWY BUDOWY POMNIKA „SOLIDARNOŚCI”

• Jerzy Buzek - przewodniczący

- | | |
|-----------------------|------------------------|
| • Piotr Bednarz | • Andrzej Mulak |
| • Janusz Biernat | • Marek Muszyński |
| • Andrzej Gelberg | • Sławomir Najnigier |
| • Stanisław Huskowski | • Andrzej Olszewski |
| • Ludomir Jankowski | • Kazimierz Ujazdowski |
| • Witold Jabłoński | • Jan Waszkiewicz |
| • Janusz Łaznowski | • Andrzej Wiszniewski |
| • Wojciech Maj | • Tomasz Wójcik |
| • Kornel Morawiecki | • Ryszard Wroczyński |





Fot. Krzysztof Mazur

mówienie na mszę żałobną twórca uznał za zapowiedź rychłej śmierci. Wierzył, że pisze *Requiem* dla siebie. Jego przeczucia się spełniły. Nie zdążył ukończyć zamówionego utworu. Zrobił to jego zaufany uczeń – Süßmayr, który wykorzystując szkice, zapisane kartki i uwagi ustne Mozarta nadał dziełu zamknięty kształt.

Historia niezwykłych okoliczności towarzyszących powstaniu tej mszy żałobnej (ukazanych w znanym filmie Miloša Formana „Amadeusz”), jak i sława pięknej, klasycznie zrównoważonej, ale pełnej uczucia i dramatyzmu muzyki przywiodły do karłowickiego kościoła bardzo licznych słuchaczy. Były nawet kłopoty z rozpoczęciem koncertu, ponieważ głodni wielkiej sztuki ludzie nie chcieli zrezygnować ze swoich z trudem zdobytych miejsc i zwolnić koniecznej dla występujących artystów przestrzeni. Ale już po upływie czterdziestu minut, po nieco przydługim i przyjmowanym z pewnym zniecierpliwieniem słowie wstępnym, muzycy mogli rozpocząć swój występ. Trzeba przyznać, że artyści stanęli na wysokości zadania. Oba chóry doskonale współbrzmiały z profesjonalną orkiestrą kameralną. Nieco gorzej – być może ze względu na nienajlepszą akustykę wnętrza – słyszalni byli soliści. A szkoda, bo śpiewająca altem Elżbieta Kaczmarszyk obdarzona jest ciekawą barwą głosu, a bas Wojciecha Ziarnika także się wyróżniał.

Koncert wzbudził szeroki aplauz publiczności. Wykonawcy zostali nagrodzeni brawami na stojąco, za co zrewanżowali się dwoma bisami. Chóry raz jeszcze wykonały *Sekwencję – Dies irae* i chyba najpiękniejszą i pełną smutku część, jaką jest *Lacrimosa dies illa*.

Było to naprawdę duże przeżycie artystyczne. (hw)

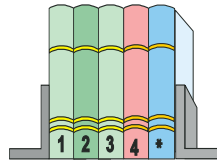


KSIĄŻKI, które polecamy...

Ewa Łużyniecka

Gotyckie świątynie Wrocławia

Kościół Bożego Ciała
Kościół świętych
Wacława, Stanisława i Doroty



Oficyna Wydawnicza Politechniki Wrocławskiej
Wrocław 1999, cena 17 zł.

Prof. Ewa Łużyniecka jest pracowniczką Wydziału Architektury Politechniki Wrocławskiej. W książce przedstawia dwa gotyckie kościoły, które są dobrze znane wszystkim mieszkańcom Wrocławia. Czy jednak wiemy o nich wiele?

Obie świątynie powstały w XIV i XV w., gdy Wrocław znajdował się pod panowaniem czeskim. Zostały wzniesione w południowej części średniowiecznego miasta, w pobliżu murów obronnych i w sąsiedztwie Bramy Świdnickiej. Obie też były siedzibami zakonów. Pieczę nad kościołem pw. Bożego Ciała sprawowali joannici, a nad kościołem pw. świętych Wacława, Stanisława i Doroty – augustianie.

Autorka przedstawia historię budowy obu świątyń, ukazuje podobieństwa między nimi. W ciekawy sposób wyjaśnia też przyczyny różnic. Za najważniejsze z nich uznaje cele, którym miały służyć obie budowle (ze świątyni augustianów mogli korzystać także wierni świeccy, kościół joannitów służył tylko zakonnikom) oraz różnice w zasobach finansowych fundatorów (świątynię augustianów ufundował cesarz Karol IV, niemale sumy na ten cel ofiarowali także wierni, natomiast joannici przeznaczali na budowę tylko własne środki).

Książka jest bogato ilustrowana zdjęciami, rysunkami elementów architektonicznych i rzutami obu budowli. Większość ilustracji wykonała sama autorka.

Seminarium CMZiN

Centrum
Materiałów Zaawansowanych
i Nanotechnologii
Politechniki Wrocławskiej

oraz

Komisja Inżynierii Materiałowej
przy wrocławskim oddziale PAN

zapraszają na seminarium, które odbędzie się

24 kwietnia 2001 roku o godzinie 13¹⁵
w sali 321 budynku A-1.

Profesor François Béguin

z CNRS – Université d'Orléans
Centre de Recherche sur la Matière Divisée

wyłosi referat pod tytułem

**„The application of nanostructured carbons
for electrochemical storage of energy”.**

TARED 2001

We wrocławskiej Hali Ludowej od 22 do 24 marca odbywały się VII Dolnośląskie Prezentacje Edukacyjne zorganizowane przez Interart Sp. z o.o. Patronami honorowymi TARED-u 2001 byli: sekretarz stanu w Kancelarii Prezydenta RP minister Barbara Labuda, marszałek województwa dolnośląskiego prof. Jan Waszkiewicz i przewodniczący Kolegium Rektorów Uczelni Wrocławia i Opola, Rektor Uniwersytetu Wrocławskiego prof. Romuald Gelles.

W tegorocznych targach wzięło udział 160 wystawców, w tym: 30 szkół wyższych, 30 policealnych studiów różnych specjalności, 15 gimnazjów, 17 szkół ogólnokształcących i około 20 zespołów szkół średnich. Na 15 stoiskach Politechniki Wrocławskiej prezentowały się nie tylko wszystkie wydziały (często pod okiem swoich dziekanów), ale także filie, Biblioteka, Dział Nauczania i organizacje studenckie (Samorząd Studencki, NZS i AIESEC). Ekspozycja naszej uczelni budziła duże zainteresowanie przede wszystkim tegorocznych maturzystów, o czym świadczy liczba trzystu *Informatorów dla Kandydatów na studia 2001/2002* sprzedanych w ciągu tylko jednego dnia na stoisku Działu Nauczania PWr. Pozostałe szkoły wyższe przedstawiały swe oferty nieco skromniej, ale zauważalna była rosnąca konkurencja uczelni prywatnych.

Podobnie jak i w poprzednich latach, tak i w tym roku wyróżniono najlepszych wystawców. Uroczyste wręczenie nagród TARED-u 2001 odbyło się 23 kwietnia w obecności patronów (w zastępstwie min. Barbary Labudy przybyła pani Elżbieta Karnafel – z biura spraw społecznych Prezydenta RP), opiekującego się oświatą przedstawiciela zarządu miasta dr Bogdana Aniszczyka, organizatorów, wystawców, sponsorów i wrocławskich mediów. Prowadząca uroczystość Małgorzata Garbacz podkreśliła, że targi te wspierają znaczące zmiany w systemie edukacyjnym. Rektor Uniwersytetu Wrocławskiego R. Gelles zauważył, że są tu prezentowane wszystkie szczeble i poziomy nauczania. W jego opinii Dolnośląskie Prezentacje Edukacyjne i Festiwal Nauki Wrocławskiej – to dwa filary, które bardzo dobrze służą wyższym uczelniom Wrocławia. Obecność marszałka województwa dolnośląskiego odczytano jako wyraz troski władz lokalnych o oświatę na podległym mu terenie. Prof. J. Waszkiewicz dziękując i gratulując inicjatorom, organizatorom i wystawcom zgodził się ze zdaniem pani E. Karnafel, że TARED jest najlepszą tego typu inicjatywą w Polsce. Pomysłodawca TARED-u – Edmund Radoń wyraził głęboką wdzięczność sponsorom i fundatorom nagród, bez wsparcia których tego typu przedsięwzięcie oświatowe nie byłoby możliwe.

W tym roku pierwszą z pięciu głównych nagród otrzymała Dolnośląska Wyższa Szkoła Służb Publicznych. Uhonorowano także Wydział Chemii Uniwersytetu Wrocławskiego (nagroda głównego sponsora – JTT Computer S.A.), Akademię Sztuk Pięknych (nagroda patrona medialnego – Gazety Wrocławskiej) oraz **Samorząd Studencki Politechniki Wrocławskiej (nagroda Tommexu)**. Na zdjęciach na III stronie okładki można obejrzyć wyróżnione stoiska i Krzysztofa Braję odbierającego w imieniu Samorządu Studenckiego nagrodę z rąk Łukasza Kamińskiego.

Gratulujemy! (hw)



życzy
redakcja



Wrocław, 22-24 marca 2001, Hala Ludowa



Wśród nagrodzonych było stoisko Samorządu Studenckiego PWr



TARED 2001



Nagrody otrzymały również stoiska Wydziału Chemicznego UWr i Akademii Sztuk Pięknych.



ELITA PILNIE POSZUKIWANA

Nigdy jeszcze nie byliśmy świadkami tak gwałtownego rozwoju technologii, jak obecnie. Nigdy też towarzyszące temu szanse i wyzwania dla przedsiębiorstw nie były tak ogromne. Aby zdobyć i utrzymać przewagę nad konkurencją, konieczne jest konsekwentne i dalekowzroczne stosowanie technologii informatycznych. Zadaniem Business Technology Office (BTO) – działu doradztwa technologicznego firmy McKinsey Company jest ich dostarczenie.

Doradzamy zarówno czołowym instytucjom międzynarodowym, jak i młodym firmom. Wspólnie z ich zarządami opracowujemy przyszłościowe modele biznesowe. Naszym celem jest stworzenie optymalnych rozwiązań informatycznych, dzięki którym nasi klienci trwale umocnią swą pozycję rynkową.

Aby realizować nasze zamierzenia, potrzebujemy najlepszych. Osób wciąż na nowo zastanawiających się nad problemami strategii i informatyki, krytycznie spoglądających na dotychczasowe rozwiązania.

Osób z własną wizją i pragnieniem jej urzeczywistnienia. Na tym właśnie polega codzienna praca doradcy w BTO. Interesują nas kandydaci o różnych kwalifikacjach: biologowie, inżynierowie, ekonomiści i informatycy. Łączy ich jedno - umiejętność tworzenia nowatorskich rozwiązań informatycznych i skutecznych strategii dla przedsiębiorstw.

Warunkiem podjęcia współpracy z nami jest zapal do pracy i dyplom ukończenia studiów wyższych z wynikiem bardzo dobrym. Równie ważna jest osobowość. Poszukujemy ludzi z charyzmą - potrafiących zainspirować siebie i innych, ludzi o bezgranicznej ciekawości i kreatywności, świadomych tego co potrafią i zafascynowanych poszukiwaniem nowatorskich rozwiązań w międzynarodowym środowisku.

Jeżeli znajdujesz się u progu swej kariery, informatyka jest twoją pasją i pragniesz wiele na tym polu osiągnąć, w BTO czekają na ciebie codziennie nowe zadania, których realizacja wymagać będzie

zaangażowania całej twojej wiedzy i wszystkich umiejętności.

W tym samym stopniu, w jakim od samego początku stawiamy naszym pracownikom wysokie wymagania, wspieramy również ich nieustanny rozwój zawodowy – na przykład poprzez szkolenia oraz uczestnictwo w programach doktoranckich i MBA.

Jeżeli spełniasz powyższe wymagania, skontaktuj się z panią Małgorzatą Zawadzką, która chętnie opowie więcej o możliwościach, jakie oferuje Business Technology Office.

McKinsey&Company,
Plac Trzech Krzyży
10/14, 00-499 Warszawa,
tel. 022/8205 778,
faks: 022/8205 878,
e-mail: goscia_zawadzka@mckinsey.com,
Internet: www.mckinsey.pl

McKinsey&Company